

MOEDER ÉN HOOGLERAAR, DAT KAN BEST /
**NIJMEEGSE COLLEGEVOORZITTERS KOMEN ALTIJD
UIT DE LUCHT VALLEN** / BEROEPSETERS GEVEN REFTER
DIKKE ZES / **GOEDE VOORNEMENS OP DE CAMPUS**

nummer 6 / jaargang 12 / 26 januari 2012

VOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

Wie wordt het?

DE NIEUWE COLLEGEVOORZITTER

*Dagelijks geopend van
17.00 tot 22.00 uur*

1e Walstraat 18 te Nijmegen
tel. nr. 024-3601181

*Hemelse gerechten voor
duivelse prijzen*

*Bijna alle pizza's en
pasta's voor € 6,95*

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

VALDIN
Van Peltlaan 4
6533 ZM Nijmegen
024-3556902
info@valdin.nl

Valdin All in!
3-gangen keuzediner
inclusief drank vanaf € 35,00 p.p.!!

**Afstudeerborrel of
promotiefeest?**
www.valdin.nl

WRITE NOW!
Schrijf je?
GA DAN DE
UITDAGING
AAN!

Stuur je tekst
voor 1 april 2012 in via
www.writenow.nl en maak
onder meer kans op een MacBook
t.w.v. €1500,-, een masterclass bij
een gerenommeerde uitgeverij of
een publicatie in Dagblad De Pers

WRITENOW.NU

POWERED BY
PASSIONATE
BULKBOK

Sensor
ECHTE AANDACHT

Bel ons dan!
0900-0767
(5 cent p/min)

Sensor, echte aandacht speciaal voor jou!
Een verdrietig moment... Balen dat je alleen bent...
Zie je het even niet meer zitten? Lekker even je hart luchten...

Chat of mail via www.sensor.nl

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Taal- en communicatietrainingen voorjaar 2012

Chinees • Duits • Engels • Frans • Japans • Italiaans •
Marokkaans Arabisch • Nederlands voor anderstaligen •
Portugees (nieuw) • Russisch • Spaans • Zweeds

Notuleren (met laptop) • Timemanagement •
Speedreading • Social media

Start trainingen: vanaf 27 februari

Ook maatwerk mogelijk: individueel en in groepen.

Kijk voor meer informatie over deze
of andere trainingen op onze website.

E: info@into.ru.nl

T: (024) 361 21 59

Radboud in'to Languages

MAAKT DEEL UIT VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

VOX

NR. 6
01/2012
INHOUD

P.10 / INTERVIEW: ROSHAN COOLS / 'Ik vind het wel stoer, een zwangere vrouw in toga'

P.14 / DE NIEUWE COLLEGEVOORZITTER / 'Er moet absoluut een vrouw benoemd worden'

P.20 / DE INSPIRATIE VAN ASHLEY TERLOUW / 'Nussbaum laat zich niet weerhouden door anderen. Daaruit haal ik kracht'

P.26 / HET ONDERZOEK: PARKEREN / Nieuw parkeermodel zet emotionele discussies om in rationele

P.30 / REPO: PROFESSIONEEL ETEN BIJ DE REFTER / 'Er mag wat meer liefde in de lamsburger'

EN VERDER / P.4 / NIEUWSFOTO / P.6 / DIT WAS JANUARI / P.8 / OPINIE / P.13 / COLUMN PH-NEUTRAAL / P.18 / GOEDE VOORNEMENS / P.25 / COLUMN STUDENT / P.28 / MEDEZEGGENSCHAP / P.29 / DE KWESTIE / P.36 / CULTUUR / P.38 / VOX CAMPUS / P.40 / BLIND DATE

P.10

P.14

P.20

P.26

P.32

REDACTIO NEEL

ZIJ!

Hij moet vooral een zij zijn. Een vrouw met ballen. In tijden van bezuiniging staat ze haar mannetje. In Den Haag dan. Thuis op de campus is ze een verbinder.

Gevoel voor de werkvloer heeft ze ten overvloede. Ruime ervaring ook, terwijl ze nog maar zo jong is! Zij weet wat studenten willen. Een dwarsligger moet ze ook zijn, maar wel maatschappelijk bewust.

Transparant en tegelijkertijd een gehaaid politica. Liefst een tikkeltje katholiek. Eigenlijk een type De Wijkerslooth, maar dan gamma. Anders nog iets? Uit een rondgang over de campus blijkt dat we op zoek zijn naar die ene supervrouw als nieuwe collegevoorzitter. Gaan we haar vinden? Lees het artikel op pagina 14 en verder.

Wij van Vox houden wel van vrouwen aan het roer. Daarom zijn we blij dat we konden praten met Roshan Cools: 36 jaar, hoogleraar en nog zwanger ook (pagina 10 en verder). Noem haar een rolmodel. Vrouwen als Cools heeft de universiteit nodig, maar waar vinden we ze?

Wij wensen de selectiecommissie veel succes.

Annemarie Haverkamp
Hoofdredacteur

'WE MOETEN NADENKEN OVER DE VRAAG WAAR HET IN ONDERZOEK EN ONDERWIJS OM BEGONNEN IS.'

P.34 / ESSAY

HET UNIVERSITAIR SPORT-
CENTRUM (USC) STARTTE
HET NIEUWE JAAR MET EEN
OPEN WEEK. ER WAREN
GRATIS PROEFLESSSEN: VAN
SPINNING TOT SCHERMEN.
DE OPEN WEEK HEEFT HET
SPORTCENTRUM GEEN
WINDEIEREN GELEGD. IN
TOTAAL HEBBEN ZICH
186 MENSEN INGESCHREVEN.

Foto: Bert Beelen

DIT WAS JANUARI

DE LAATSTE DIA BIJ DE NIEUWJAARSPRESENTATIE VAN ROELOF DE WIJKE-SLOOTH WAS DE MOOISTE. EN ZO DACHTEN ER MEER OVER. "U MAG WEL GAAN HOOR", ALDUS DE AANSPO-RING VAN DE WIJKE-SLOOTH NA AFLOOP VAN ZIJN REDE OP 2 JANUARI, OM ZIJN PUBLIEK NAAR DE BORREL TE DIRIGEREN. **HET WAS NIET HET BEELD DAT HET PUBLIEK DEED AARZELEN OP TE STAPPEN, MAAR HET GELUID.** IN DE AULA KLON-KEN DE PIANOTONEN VAN WIM MERTENS' *ACCORDING TO THE REAL*, EEN PRACHTIG SLUITSTUK VAN DE LAATSTE REDE VAN DE COLLEGE-VOORZITTER. HIJ LAAT DE UNIVERSITEIT TIEN NIEUW-JAARSREDES NA, TIEN KEER EEN OPTELSOM VAN DIA'S DIE MOESTEN GETUIGEN VAN DE PRESTATIES VAN DE UNIVERSITEIT; ACHTERBLIJ-VEND IN DE EERSTE JAREN ("DIT MOET BETER") EN EEN JUBELZANG NAARMATE HET

DECENNIUM VORDERDE ("WE STAAN ER GEWELDIG VOOR"). IK EN VELE TOEHOORDERS MOESTEN ER AANVANKELIJK AAN WENNEN, AAN DE TOON VAN DIE REDES. TE VEEL GETALLEN EN TE WEINIG INSPIREREND, ZO WERD GEMOPPERD IN DE AULA. MAAR ALLES WENT, OOK DIE REDES EN IN DE LAATSTE JAREN ZAG IK DE VOORDE-LEN WEL. IK BELUISTERDE ZE ALS EEN FIJNE UPDATE NA EEN PAAR WEKEN VAKANTIE, OM BINNEN EEN UURTJE WEER BIJ DE LES TE ZIJN OVER HET WEDERVAREN VAN DE UNIVERSITEIT. IN DE LAATSTE REDE LIET EEN AANTAL DIA'S ZIEN HOE DE UNIVERSITEIT IN HET VOOR-BIJE DECENNIUM IN HAAR PRESTATIES NAAR DE HEMEL REIKT. HOEWEL COMPLIMEN-TEUS, KRIJGT ZO'N LOFZANG TEVENS IETS AANMATIGENDS, IETS KINDERLIJKS OOK. KIJK EENS PAPA, HOE MOOI IK HEB GETEKEND. WIM MERTENS, HOE MOOI

OOK, IS IN ZO'N REDE EEN RAAR GEKOZEN TOETJE, SLECHTS MATIG AANSLUI-TEND OP DE EERSTE GANGEN. IK BEN LIEFHEBBER VAN DE MAN SINDS HET HOREN VAN DE EERSTE TONEN, WANT ZE SLAAN, IN ELK GEVAL BIJ MIJ, DIEP NAAR BINNEN. EN DAAR HEEFT DE BELGISCHE COMPOSITIST WEINIG WOOR-DEN BIJ NODIG. ZO KAN HET OOK. REDES IN DE GEEST VAN MERTENS IS WAT IK ONS TOEWENS. TIEN JAAR LANG HAD DE UNIVERSITEIT DE CIJFERS EVEN NODIG EN NU WE BOVEN JAN ZIJN KUNNEN WE BETER **ANDE-REN LATEN VERTELLEN HOE GOED WE ZIJN.** EN ZELF BEPERKEN WE DE TAAL EN SPREKEN WE VAKER IN KLAN-KEN. BELUISTER *MAXIMIZING THE AUDIENCE* EN JE WILT ER WEER EEN JAARTJE TEGEN-AAN. / PvdB

GETWEET

roosvonk @HenkStrikkers Gek hè? ik besta niet meer! ge-delete? Had verwacht dat hele mediatop werd opgeheven, maar alleen ik ben opgeheven :((
2 januari

627

Is het aantal kaartjes dat half januari tijdens de feestelijke voorverkoop van StuKaFest over de geïmproviseerde toonbank ging. Dat is 36% van het totaal aantal kaartjes dit jaar (1725). Ten opzichte van vorig jaar (60%) is dat een daling. Maar de organisatie hoeft niet te treuren. Twee verkoopdagen later zijn er al vier acts helemaal uitverkocht. De studentenhuizen die tijdens het StuKaFest (1 februari) een podium bieden aan 'DRIE MANNEN speelt JONGENS', 'Herman in een bakje Geitenkwark', 'Go Short' en 'Maartje & Kine' mogen zich nu al opmaken voor een overvolle kamer. Op zoek naar meer (been) ruimte kun je het beste een kaartje kopen voor 'Sidney Vollmer', 'Daniëlle Schel' of 'Sophia Maria'. Maar niets is gegarandeerd.

BOVEN HET MAAIVELD

Meest inspirerende student van Nijmegen

Bedrijfskundestudent en USR-vicevoorzitter Arlette van Lint (22) is door studentenwebsite Nultweevier.nl uitgeroepen tot meest inspirerende student van Nijmegen. "Mijn eerste reactie? Ontzettend leuk, maar waarom ik? Er zijn zoveel studenten die heel knap nevenactiviteiten met studeren combineren." Volgens Nultweevier.nl heeft Van Lint de titel te danken aan de enthousiaste manier waarop ze zich inzet voor Nijmeegse studenten. Bijvoorbeeld als coördinator van Watzijndeplannen, een project dat studenten informeert over de kabinetsplannen. "In de beslissing is ook meegenomen dat ik in vier jaar mijn bachelor heb gehaald, het Honours-programma heb gevolgd en een half jaar in Rome heb gestudeerd. Daarnaast deed ik commissie- en bestuurswerk voor de studievereniging en nu zit ik in de medezeggenschap." Van Lint vindt dat Nultweevier.nl met de titel niet alleen haar, maar alle actieve studenten in het zonnetje zet. "En daar ben ik blij mee. Door de kabinetsplannen komt de focus steeds meer te liggen op zo snel mogelijk afstuderen. Met deze titel laat Nultweevier.nl zien hoe belangrijk het is om iets naast je studie te doen. De mogelijkheden zijn eindeloos: doe daar iets mee!"

“GESCHIKTHEID IS NIET ALS EEN LADDER WAAROP JE STEEDS HOGER KUNT. HET LIJKT MEER OP EEN CIRCUSHOEPEL: ALS JE ER DOOR PAST, BEN JE GESCHIKT.”

Politiek-econoom en interim-voorzitter van het Nederlands Genootschap Vrouwenstudies **Niels Spierings** in *Trouw* over de Rijksuniversiteit Groningen, die volgens de Commissie Gelijke Behandeling mannen discrimineert.

RANKING THE NEWS

Meest opvallende en besproken nieuwsberichten van www.ru.nl/nieuws in januari

1. BËTASTUDIE IN NIJMEGEN NIET LICHTER

De Nijmeegse bètafaculteit is niet van plan het voorbeeld te volgen van de TU Delft om studies minder zwaar te maken. Toch voelen ook de Nijmeegse bèta's de hete adem van Zijlstra's langstudeerboete in hun nek, zegt vicedecaan Lutgarde Buydens. "Maar we gaan geen vakken schrappen. We zijn ervan overtuigd dat ons programma goed studeerbaar is." Er wordt wel bekeken of er studietijd te winnen valt bij een efficiëntere inrichting van het onderwijs, bijvoorbeeld door werkvormen beter op elkaar aan te passen. Er wordt ook kritisch gekeken naar de struikelvakken binnen de opleidingen.

2. UNIVERSITEIT EEN PAAR DAGEN SMERIGER

Half januari bereikte de landelijke staking van schoonmakers de universiteit. Twaalf van de vijftig schoonmakers legden hun werk neer, wat betekende dat de kantoren in het Gymnasium en de bureaus op de Verdieping van de Universiteitsbibliotheek tijdelijk niet werden schoongemaakt. Hans Molle, manager bij GOM, de grootste schoonmaker op de campus, zet de voornaamste grieven van de schoonmakers op een rijtje: "De werkdruk is te hoog, er is onduidelijkheid over de reiskosten én het schort aan respect."

3. NIKS VAKANTIE, STUDEREN!

In januari waren sommige universiteitsbibliotheken langer open in verband met de tentamenperiode. Studenten konden op vrijdag tot 22.00 uur terecht in de UB, in plaats van tot 20.00 uur en het Huygensgebouw was ook op zaterdag geopend. Student natuurwetenschappen Julia Krug was blij met de ruimere openingstijden: "Voorheen moest ik op zaterdag studeren in de UB, maar veel boeken die ik nodig heb staan alleen in het Huygensgebouw."

4. STERRENKUNDE KRIJGT VERSTERKING

De afdeling Sterrenkunde van de Radboud Universiteit wordt versterkt met vier wetenschappers van het Sterrenkundig Instituut van de Universiteit Utrecht, dat wordt opgeheven als gevolg van herstructurering. Stan Gielen, decaan van de bètafaculteit, is zeer tevreden met de komst van de Utrechtse wetenschappers. "De komst van deze onderzoekers is voor ons zowel kwalitatief als kwantitatief een versterking. Het onderzoek dat zij doen sluit goed aan op onze zwaartepunten. Daarbij verbreden we onze opleiding en krijgen we meer kritische massa."

WAARVAN AKTE

FRISSE BLIK

Externe experts geven een frisse blik op actuele kwesties op de Radboud Universiteit.

Paal maakt groot verschil

Is paaldansen erotiek of sport? Een predikant van een Doetinchemse kerk denkt het eerste. En erotiek hoort niet thuis in de kerk. Daarom is hij boos op de carnavalsclub die Radboud-promovenda, paaldanseres en paaldanslerares bij het universitair sportcentrum Hanka Venselaar liet optreden bij een pronkzitting in 'zijn' afgehuurde kerk. Een relletje was geboren. 'Paaldanseres onteert kerk', schreef de Telegraaf. Andere media haakten gretig aan. De danseres zelf spreekt van een sport. Wat zij doet, is toch heel wat anders dan kittig rond een paal slingeren zoals in een nachtclub? Ze draagt immers de titel Europees Kampioen artistiek paaldansen. Sportschrijver Marcel Rözer heeft er moeite mee het paaldansen van Venselaar te kwalificeren als sport. 'Het is ongelooflijk knap wat zij doet, het is een soort moderne variant van turnen. Maar ik vind het hooguit een sport in de marge.' Journalist Rözer is tevens docent aan het Instituut Sport en Bewegingstudies van de HAN. 'Pas

als Venselaar hier een olympische sport van weet te maken, noem ik het ook sport.' Rözer vindt het optreden van Venselaar absoluut erotisch. 'Ik zie een vrouw met een mooi lichaam, schaars gekleed, die allerlei dingen doet met een paal. Sorry hoor, maar bel Freud even en vraag wat hij hiervan vindt...' De sportkenner begrijpt heel goed dat de Nijmeegse het paaldansen uit de sexy hoek wil halen. 'Maar die connotatie met nachtclubs is er nou eenmaal. Daar vindt dit zijn oorsprong. Ik ervaar turnen niet als opwindend en dit wel. Dat komt echt omdat er een paal op het podium staat. Dat zal ze moeten accepteren.' Waarmee Marcel Rözer niet wil zeggen dat het paaldansen gewerd moet worden uit de kerk. 'Juist het aan banden leggen van erotische handelingen in de kerk heeft tot veel schade geleid.'

Kijk zelf naar het filmpje van het optreden en oordeel:
www.hankavenselaar.nl

OPINIE

OOK EEN OPINIE? STUUR 'M
NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL.

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT DE BRIEF IN TE KORTEN.

DE OFFICIËLE NIEUWJAARSTOESPRAAK VAN DE COLLEGEVOORZITTER OP 2 JANUARI GAF HOOG OP VAN DE PRESTATIES VAN DE UNIVERSITEIT. VOX NODIGDE DRIE MENSEN UIT OM EEN **ALTERNATIEVE REDE** TE SCHRIJVEN.

EEN ONSJE MINDER OPTIMISME

IN DE NIEUWJAARSREDE OP 2 JANUARI KWAM COLLEGEVOORZITTER ROELOF DE WIJKERSLOOTH WOORDEN TE KORT OM LOF OVER DE RADBOUD UNIVERSITEIT TE ZINGEN, OOK IN DEZE TIJDEN VAN ZWAAR WEER. AKKU-VOORZITTER **JOS BAKKER** ZET KANTTEKENINGEN.

"Het is goed te vernemen dat de universiteit er zo goed voor staat, maar een wat gematigder optimisme is gepast. In Den Haag volgen vernietigende onderwijsmaatregelen elkaar in sneltreinvaart op. Zo dreigt de student zijn basisbeurs en OV-recht te verliezen en is er een langstudeerboete in het leven

geroepen. Veel studenten zullen door deze combinatie van ingrepen gedwongen zijn te stoppen met studeren of zichzelf flink in de schulden te steken.

Terug naar de Radboud Universiteit. In 2011 verloor Vox haar website en bleek de universitaire nieuwssite verre van onafhankelijk. Dat is deze universiteit onwaardig. Daarnaast zorgde Roos Vonk met een haastig gepubliceerd persbericht voor een nationaal mediaspectakel. De Radboud Universiteit heeft over deze blunder te weinig openheid van zaken gegeven. Door daarnaast een column te censureren, kwam er veel negatieve pers aandacht. Voor 2012 wil ik af van de doofpot. Zelfreflectie siert de wetenschap.

2012 wordt een beslissend jaar voor de toekomst van het hoger onderwijs. Als het kabinet-Rutte de door staatssecretaris Zijlstra voorgestelde onderwijsmaatregelen doorvoert, is de toegankelijkheid van het hoger onderwijs in het geding en kunnen we het nobele streven naar een kenniseconomie laten varen. Ik spreek daarom het vertrouwen uit dat onderwijskwaliteit en toegankelijkheid van het hoger onderwijs aan de Radboud Universiteit gewaarborgd zullen blijven. Dat alleen is niet genoeg: er moet ook ruimte zijn voor ontwikkeling en verbetering op alle vlakken. Want onderwijs staat nooit stil."

MEER AANDACHT VOOR PERSONEEL

IN 2012 WORDT DE UNIVERSITEIT OVERSTELPT MET NIEUWE MAATREGELEN DIE VOOR HET PERSONEEL NAUWELIJKS ZIJN BIJ TE BENEN. STUDIEVOORLICHTER BIJ MANAGEMENTWETENSCHAPPEN **NOL VERMEULEN** VRAAGT AANDACHT VOOR HET ONDERSTEUNEND PERSONEEL.

"Het valt nauwelijks bij te benen wat er dit jaar allemaal op ons afkomt. Zo moet bijvoorbeeld het nieuwe informatiesysteem Osiris nog binnen de organisatie landen, wat trainingen met zich meebrengt. Verder krijgen studenten dit jaar te maken met het bindend studieadvies, dat vooral voor docenten werklast met zich meebrengt, maar ook de studieadviseurs niet onberoerd zal laten. Ook de onderwijsintensivering komt voor een deel op het bordje van het ondersteunend personeel terecht. Al die extra onderwijsuren moeten natuurlijk wel georgani-

'WE WILLEN MEER
**ONTMOETINGS-
PLEKKEN**
EN MEER
ONTMOETINGEN'

STUDIO LAKMOES

seerd worden. Voor het wetenschappelijk personeel komt er fors extra formatie bij.

Dat is natuurlijk mooi, maar je hoort intussen verdacht weinig over nieuwe formatie voor het ondersteunend personeel. Ik hou niet van jammerklachten en we moeten er dit jaar gewoon onze schouders onder zetten, al hoop ik wel dat de liefde van twee kanten komt. Er mag wel wat meer aandacht komen voor al die mensen die er mede voor zorgen dat al die maatregelen voor elkaar worden gebokst.

Ik zie met enige zorg uit naar de selectiegesprekken die dit jaar gaan plaatsvinden. En bij bedrijfskunde krijgen we nu ook te maken met een numerus fixus. Selectie aan de poort is op zichzelf een prima maatregel, net zoals het goed is dat we beter gaan sturen op onderwijsrendement. Niemand kan tegen dit soort maatregelen zijn, maar sturen op kwaliteit kan niet zonder in te leveren op kwantiteit. Mijn vrees is dat onze faculteit minder nieuwe studenten zal trekken en dat met name de doorstroom uit het hbo afkalft. Als ik voor mijn werk één wens mag uitspreken, is het de hoop dat we tenminste stabiel blijven."

2012: HET JAAR VAN 'KERYGMA'

DEZE UNIVERSITEIT HEEFT HET MAATSCHAPPELIJK DOGMA VAN DE VRIJE MARKT EN PRESTATIEDRIFT NOG GOED DOORSTAAN, MAAR DE DRUK WORDT STEEDS GROTER.

ARNOUD LEGENDIJK,
ONDERZOEKER BIJ DE SECTIE GEOGRAFIE, PLANOLOGIE EN MILIEU, WERPT EEN DAM OP TEGEN DE CIJFERDRIFT.

"In 2011 heeft de Radboud Universiteit de toenemende economische tegenwind goed doorstaan. Het onderzoek is op peil en het onderwijs is verder verbeterd. De financiën zijn zo goed op orde dat we kunnen investeren in meer staf.

We zijn niet ten prooi gevallen aan platte dogma's zoals specialisatie, het steeds verder opdrijven van onderzoeksoutput en cijfermatig onderwijsrendement. En als we een les kunnen leren van de afgelopen jaren, is hoe dit soort dogma's kunnen leiden tot pervers gedrag en ontsporingen, zowel voor academische instellingen als voor de samenleving als geheel. We hoeven alleen maar te denken aan het dogma van de vrije markt, zoals de zogenaamde efficiëntie van steeds expanderende en 'innoverende' geldmarkten. Of de vele dogma's die ons middelbaar onderwijs plagen. Sommige hiervan, zoals verplichte contacturen ('ophokken') en steeds nauwlettender monitoren van individuele leerprestaties ('studievolgsystemen'), hebben zelfs al onze contrefeiten bereikt.

Ons jaarmotto is: 'kerygma' in plaats van dogma. 'Kerygma', een begrip ontleend aan Bijbelstudie, staat voor een boodschap of handeling die wordt uitgedragen om zowel de geesten als harten van de betrokkenen te veranderen. Het is een boodschap van vernieuwing, waarbij de betrokkenen de zin en functie van de handeling begrijpen en ondersteunen. Een boodschap die voortkomt uit inhoud en ethiek, niet uit platte scoringsdrift of ongefundeerde ideeën over prestatieverbetering. Wij gaan daarom, in aanvulling op de bestaande medezeggenschapskanalen, meer investeren in ontmoetingsplekken en in ontmoetingen tussen werkvloer en management. We gaan veel aandacht besteden aan werkdruk. We gaan meer investeren in mentorship voor carrièreontwikkeling, mede naar aanleiding van het succes van het universitaire genderbeleid. En tenslotte, de mediaprijs zal niet meer worden toegewezen op aantallen, maar op de uitgedragen boodschap en impact. Geen data maar kerygma!"

CAMPUSDICHTER

JIJ MAG NIET MEEDOEN.

*You need people like me.
You need people like me,
so you can point your fuckin' fingers
and say: "That's the bad guy."*

-Al Pacino, in 'Scarface'-

de jongeman aan de zijlijn
(de jongeman) waarop gekankerd
wordt
(de jongeman) die billen kust
(de jongeman) die schoenzolen likt
(de jongeman) die toeschouwt

de jongeman aan de zijlijn
(de jongeman) die kankert
(de jongeman) die geen voetbal
speelt
.er niets mee te maken heeft
.er niets mee te maken mag
hebben

de jongeman die in bed ligt
.niet slaapt

de jongeman die gelooft
de jongeman die niet bestaat
(de jongeman) die huilt
(de jongeman) die verliest

de jongeman aan de zijlijn
de jongeman die wil schoppen
.niet kan schoppen

de jongeman die ziek is
de jongeman in zijn hoofd
.tot hoofdpijn toe

de jongeman die gelooft
de jongeman die zijn geloof verliest
de jongeman die verliest
de jongeman die altijd verliest
(de jongeman) die sterft
(de jongeman) die doodt
(de jongeman) die sterft

de jongeman aan de zijlijn
(de jongeman) waarop gekankerd
wordt
(de jongeman) die billen kust
(de jongeman) die schoenzolen likt
(de jongeman) die toeschouwt

de jongeman aan de zijlijn
(de jongeman) die kankert
(de jongeman) die geen voetbal
speelt
.er niets mee te maken heeft
.er niets mee te maken mag
hebben

de jongeman aan de zijlijn
de jongeman die kankert

.die machteloos is
.machteloos is

.machteloos

IN DE TOGA VAN OPA

Eind januari houdt ze haar oratie in de toga van haar grootvader, die later overging op haar vader. Professor in de cognitieve neuropsychiatrie Roshan Cools (36) vertegenwoordigt de derde generatie Radboud-hoogleraren in haar familie. En wie weet is de vierde generatie in aantocht. Cools is zes maanden zwanger. 'Ik ga laten zien dat het kan, hoogleraar zijn én moeder.'

Tekst: Annemarie Haverkamp
Fotografie: Duncan de Fey

De wereld is groot, dat weet u als geen ander. Had u geen andere plek kunnen bedenken om hoogleraar te worden dan Nijmegen, uw geboorteplaats? "Ik heb enorm getwijfeld. Ik woonde en werkte acht jaar in Cambridge en voelde dat ik daar klaar was. Op persoonlijk vlak – ik wilde daar geen leven opbouwen – maar ik was ook toe aan meer intellectuele ruimte. Toen moest ik kiezen: Berkeley of Nijmegen? In Berkeley, waar ik ook twee jaar woonde, had ik de tijd van mijn leven. Die sfeer! Alles is gericht op het maximale uit jezelf halen. En het is er prachtig. Ze boden me een baan aan. Op een feestje in Cambridge kwam ik Peter Hagoort tegen, directeur van het Donders Instituut. Hij vertelde dat er een positie vrijkwam bij psychiatrie, dat er misschien een *match* kon zijn. Het Donders staat heel goed aangeschreven..."

Wat gaf de doorslag?

"Intuïtie. De beslissing kwam op een gegeven moment vanzelf bovendrijven. Daarbij is mijn positie bij het Donders objectief gezien behoorlijk luxe. Ik heb complete vrijheid, de faciliteiten zijn heel goed en omdat ik op een onderzoeksinstituut werk, hoef ik nauwelijks onderwijs te geven. Maar 16 procent, heb ik laatst uitgerekend. Ik heb veel tijd voor de wetenschap en mijn onderzoeksgroep."

En toen kwam u weer thuis.

"In 2007 heb ik in Nijmegen een leuk huisje gekocht. Ik dacht: zo, nu kan ik tenminste voorlopig niet weg. Ik was toe aan continuïteit. In tien jaar tijd woonde ik in veertien verschillende huizen en ik was veel op reis. Dat ging me tegenstaan. Ik kwam in een andere levensfase. Nu vind ik het heerlijk hier. Het leven in Nederland is best makkelijk, alles is goed geregeld."

Voelde u druk als 'dochter van'? Uw vader, Lex Cools, was een succesvolle en niet onbekende hoogleraar neurofarmacologie aan de Radboud Universiteit.

"In het begin werd ik wel eens als 'dochter van' bij collega's geïntroduceerd. Mijn vader en ik werken in hetzelfde vakgebied. Maar het viel mee. Ik ben lang in het buitenland geweest en heb alles op eigen kracht gedaan. Mijn vader heeft hoge verwachtingen van me, maar dat is niet iets waar ik last van heb. Net als hij ben ik erg ambitieus. Mijn vader was al aan het afbouwen toen ik naar Nijmegen kwam. Hij nam afscheid in 2006. Het is bizar hoeveel overlap er zit in zijn en mijn onderzoek. Ik vertel wel eens over mijn werk. Zei hij een keer bij wijze van grap: 'dat heb ik in de jaren zeventig al ontdekt'."

Werd u al vroeg door hem besmet?

"Ik ben ongetwijfeld door hem aangestoken. Maar als kind had ik nooit kunnen bedenken

NAAM Roshan Cools

GEBOREN 10-06-1975

FUNCTIE Principal investigator en hoogleraar (februari 2011) bij het Donders Institute

SINDS 2007.

dat ik hier terecht zou komen. Ik ging psychologie studeren in Groningen, want ik wilde weg uit Nijmegen. Hij, bioloog, vond die studie veel te vaag. Ik koos voor functieleer en toen ontstond mijn belangstelling voor hersenen en gedrag; het werkgebied van mijn vader. Hij was het die me na mijn studie wees op Trevor Robbins, neurowetenschapper in Cambridge. Ik kon bij hem terecht voor een researchmaster en daarna bleef ik hangen. Trevor werd mijn academische vader."

Hoe ging dat thuis aan de keukentafel? Uw grootvader, Ruud Cools, was ook al hoogleraar aan de Radboud Universiteit, hij was de oprichter van het instituut voor sociale geografie.

"Mijn grootvader was een *selfmade man*, hij kwam niet uit een academische familie. Hij was hier in de tijd van de studentenprotesten, een pittige tijd heb ik begrepen. Toen ik elf was, overleed hij. Hij werkte al niet meer op de universiteit, dus hij heeft niet echt een rol gespeeld bij mijn ontwikkeling. Later met mijn vader ging het gesprek wel vaak over hersenen. Soms werden het stevige discussies, we waren het niet altijd eens. Mijn broer is architect en mijn zus is fysiotherapeut. Mijn moeder, rechter en later raadsheer van beroep, greep dan in. Zij voorkwam dat we het gesprek domineerden."

Uw onderzoek richt zich op het verbeteren van de behandeling van psychiatrische problemen door te kijken naar hersenfuncties. Gebeurt dat in de praktijk van de psychiater nog niet?

"Tot nu toe is een behandelplan veelal gebaseerd op een rijtje gedragskenmerken zoals dat in het psychiatrisch handboek DSM beschreven staat. Een patiënt krijgt de diagnose 'depressief' of 'schizofreen'. Vaak wordt medicatie voorgeschreven, maar het is nooit zeker of die ook aanslaat. In de psychiatrie is het een zaak van uitproberen. Een bepaald antidepressivum werkt bij de ene patiënt wel en bij de andere niet. Waarom? Waarschijnlijk omdat het op

Roshan Cools (1975) is een geboren Nijmeegse. Ze haalde haar vwo-diploma op het Dominicus College. Omdat ze Nijmegen als tiener maar saai vond, vertrok ze naar Groningen voor een studie psychologie. Na haar afstuderen zocht ze nog meer uitdaging en ze streek neer in Cambridge voor een researchmaster bij topwetenschapper Trevor Robbins. In Cambridge promoveerde ze ook, op een studie naar de gevolgen van de ziekte van Parkinson en het bijbehorende gebrek aan dopamine voor hersenfuncties.

Cools werkte van 2003 tot 2005 op de universiteit van Berkeley, waar ze niet alleen de Amerikaanse cultuur maar ook het buitenleven leerde waarderen. In 2007 keerde ze terug naar Nijmegen en inmiddels is ze zeer gehecht aan de rust en het groen. De neurowetenschapper werkt als principal investigator en hoogleraar (februari 2011) bij het Donders Institute for Brain, Cognition and Behaviour en de afdeling psychiatrie van het RUNMC.

Damesblad *Viva* noemde haar eens als een van de meest veelbelovende vrouwen van Nederland en kort geleden won ze aan haar eigen universiteit de Radboud Science Award, een prijs voor het overdragen van kennis aan kinderen. De meest recente prijs die ze op haar cv kan bijschrijven is de Young Investigator Award die ze begin dit jaar als eerste Nederlander ontving van de Cognitive Neuroscience Society. Het is een internationale vakprijs voor jonge onderzoekers die een consistente bijdrage leveren aan de cognitieve neurowetenschap.

verschillende hersensystemen werkt. Ik wil specifieke neurocognitieve functies van individuele patiënten gaan meten en hoop op die manier uiteindelijk het succes van een behandeling te kunnen voorspellen."

Moet elke patiënt dan in de scanner om zijn hersenen in beeld te krijgen?

"Nee. Nu is er nog veel onderzoek nodig om met onder meer fMRI te kijken welke cognitieve functies van mensen een basis hebben in de hersenen. Dat doen we in het Donders Instituut. Voorbeeld: bij veel mensen met een depressie is de beloningsgevoeligheid verstoord, ze halen nergens meer plezier uit. We weten al dat dopamine nodig is om die specifieke hersenfunctie op peil te houden. Mijn droom is dat patiënten straks eenvoudige tests kunnen maken waaruit wij afleiden hoe het met bepaalde hersenfuncties gesteld is – ze hoeven niet in de scanner. Is inderdaad het beloningsstelsel aangedaan, dan is bij die patiënt behandeling met een anti-depressivum op basis van dopamine succesvol. De pillen op basis van serotonine laat je links liggen. Ik hoop dat patiënten in de toekomst niet meer het verzamellabel 'depressief' of 'schizofreen' krijgen, want daar worden ze niet gelukkig van. We testen de hersenfuncties per individu apart en behandelen ze adequaat. Net als bij hoge bloeddruk: die pak je aan afhankelijk van de mate waarin de bloeddruk verhoogd is. Maar zo ver zijn we nog lang niet."

Vindt deze benadering gehoor in tijden dat er flink gesneden wordt in de (psychische) zorg?

"Een deel van de politiek is cynisch. Mensen met psychiatrische problemen hebben een schop onder hun kont nodig, wordt geroepen. Dat vind ik een ernstige zaak, want psychiatrische problemen hebben een biologische basis in de hersenen. Dat betekent niet dat je er zelf niets aan kunt doen, maar mensen die lijden – ook al is het aan gedragsproblemen – moet je helpen.

PH-neutraal

Peace, man!

Kort geleden vroeg de redactie van het *Jaarboek Numaga* een goede collega en mij om een artikeltje te schrijven over het imago van het linkse Nijmegen in de jaren zeventig. Een leuk verzoek, waaraan ik – zoals altijd bij leuke verzoeken – enthousiast gehoor gaf. Onder de titel *Een modelboerderij voor de rest van Nederland* fileerden wij het belang van deze tijdspanne voor de Waalstad. Natuurlijk, links was erg luidruchtig en spraakmakend in die tijd, maar dat betrof een overwegend academische elite – gewone Nijmegenaren vonden toch vooral dat dat langharige, werkschuwe tuig maar eens gewoon aan de slag moest, in plaats van hen, veelal tegen hun wil, te bevrijden. Het is een gestolde mythe – wij veronderstelden omdat de deelnemers uit die tijd hun eigen geschiedenis hadden geschreven. En daarin zijn ze – met hun ideologische verwantschap aan Kim Jong-Il niet echt verbazingwekkend – bepaald niet bescheiden gebleven. Al voor de jaarboeken in de winkel lagen, reageerde een voormalige zelfverklaarde linkse *hotshot* als door een adder gebeten. De Piersonrellen, 'culminatiepunt van alle linkse wederwaardigheden', hadden we niet genoemd! Tja, die speelden in de jaren tachtig...

En een maandje na verschijning ontving ik via de mail nog een hilarische reactie van een toenmalige activist. Ten eerste werden mijn *brother in crime* en ik volgens hem gedreven door na-ijver op zijn generatie, omdat wij die wonderbaarlijke tijd niet meegemaakt hadden. Ten tweede keken wij met academisch dedain – de brieven schrijver is HAN-docent, vandaar, en nog wel in de door links verfoeide marketing – neer op de maatschappijkritische activistische student van toen. En ten derde – daar komt-ie – moesten wij niet vergeten dat wij zulke artikelen alleen maar konden schrijven door het belangrijke werk dat hij en zijn kornuiten voor ons hadden verricht. Wij bleken, met andere woorden, in de hand van onze bevrijder te bijten!

Met een dreigend 'wees je dat wel bewust!' en een oproep om linkse geschiedenis voortaan in handen van keurige linkse historici te geven (die is 'niet in goede handen' bij 'wat neutrale historici' en er zou eeuwen na nu nog over deze 'periode van verlichting' worden geschreven – hallo Kim Jong-Il!) sloot hij af. Ik heb hem hartelijk bedankt voor het onderbouwen van onze veronderstelling. *Peace, man!*

MIJN DROOM IS DAT PATIËNTEN STRAKS EENVOUDIGE TESTS KUNNEN MAKEN WAARUIT WIJ AFLEIDEN HOE HET MET BEPAALDE HERSENFUNCTIES GESTELD IS

Tegelijkertijd komt er meer erkenning voor de neurobiologisering van de psychiatrie in de maatschappij. Kijk maar naar discussies binnen het strafrecht: een crimineel met een hersentumor kan ontoerekeningsvatbaar worden verklaard. Maar iemand als Joran van der Sloot dan? Zijn hersenen functioneren evenmin optimaal, maar toch vinden we dat hij straf verdient."

Op de dag van uw oratie bent u 27 weken zwanger. Een dikke buik onder een toga is geen alledaags beeld. Wat vindt u daarvan?

"Ik vind het wel stoer. Ik zal ze wel even laten zien dat het kan, hoogleraar en moeder tegelijk zijn. (Lacht.) Momenteel kan ik beter met druk en werk omgaan dan voor ik in verwachting was. Het lichaam regelt dat gewoon zelf. Het is heel duidelijk wat hier prioriteit heeft. Gelukkig gaat het heel goed, ik voel me sterk."

Ongevraagd bent u een rolmodel. Wilt u dat?

"Het stereotype van de vrouwelijke hoogleraar is nog steeds een enigszins mannelijke versie van een vrouw. Maar zo hoeft je helemaal niet te zijn. In Engeland en vooral in Amerika is het heel anders. Hier hebben we rolmodellen nodig. Ik wil op mijn aio's overbrengen dat het niet nodig is te kiezen tussen het moederschap en een wetenschappelijke carrière. De wetenschappelijke wereld heeft voordeel bij diversiteit en het maakt het werken op de universiteit ook leuker."

Hoe gaat u dat doen? U heeft een fulltime functie.
"Ik zal vaker nee moeten zeggen."

Wordt uw baby ook hoogleraar?

"Daar denk ik niet over na. Elk kind is anders, je moet de persoon in zijn kracht laten staan, verwachtingen stellen die passen bij het individu. Dat geldt ook voor mijn onderzoekers op het instituut. Het is zó belangrijk dat je kijkt naar degene die je voor je hebt. Stel je de ver-

wachtingen te hoog, dan is dat desastreus. Zet je te laag in, dan is dat even desastreus."

Vader Lex en grootvader Ruud Cools in 1985, bij de oratie van vader

Uw vader droeg tijdens zijn afscheidsrede de toga van uw grootvader. Op 27 januari geeft hij het erfstuk door aan u. Wordt het een emotioneel gebeuren?

"Ik denk niet dat ik een potje ga staan huilen. Of nou...misschien 's avonds bij het diner. Mijn vader is wel heel emotioneel. Het is geweldig dat hij erbij kan zijn. Hij is veel ziek geweest, maar heeft een ijzeren gestel. Bij wijze van voorbereiding las ik zijn oratie uit 1985 nog eens. Daarin zegt hij dat het van groot belang is dat er in Nijmegen een instituut wordt opgericht dat zich focust op hersenen en gedrag. Op dat instituut werk ik nu. De cirkel is rond."

Ziet u uw vader als een voorbeeld?

"Ja. Ik bewonder de manier waarop hij altijd helemaal gaat voor wat hij doet. Heel lang was dat vooral zijn werk, maar hij ging ook compleet op in Japan en later kwam daar het koken bij. Nu heeft hij daarnaast een kleindochter en het is ook weer heel leuk om te zien hoe hij zich daarin verliest. Ik zal mijn zoontje zo snel mogelijk leren: 'zeg maar psy-cho-neu-ro-far-ma-co-loog'." *

Roelof de Wijkerslooth vertrekt in juni en dus is de zoektocht naar de nieuwe collegevoorzitter gestart. Vox zoekt mee. Aan verschillende mensen in en om de universiteit vroegen we: hoe moet de nieuwe leider eruit zien? "Het wordt tijd voor een vrouw."

ZOEKEN NAAR DE NIEUWE LEIDER

Tekst: Paul van den Broek, Mark Merks en Freek Turlings / Illustratie: Merlijn Draisma

De benoeming van de nieuwe collegevoorzitter van de Radboud Universiteit leeft ook in Den Haag. In de Eerste Kamer heeft Esther-Mirjam Sent, senator voor de PvdA, in november 2011 een onderonsje met collega Loek Hermans, VVD. Beiden hebben een innige band met de universiteit: Sent is hoogleraar in de economie, Hermans voorzitter van het Stichtingsbestuur én voorzitter van de sollicitatiecommissie. Sent vraagt of Hermans zich hard wil maken voor de benoeming van een vrouw. "Je gaat toch zeker wel je best doen?"

De oproep van Sent lijkt niet aan dovemansoren gericht. Jan Brabers, historicus en geschiedschrijver van de universiteit, maakt uit het geroezemoes rondom de selectieprocedure op dat het zoeken naar een vrouw hoog op de agenda staat. "Maar men ziet het niet als hard criterium. Daar ben ik het wel mee eens."

Een vrouw graag

'Wie kan vrouwelijke kandidaten suggereren voor de vacature voorzitter CvB?', twittert Esther-Mirjam Sent half januari. Zij is niet de enige die een lans breekt voor een vrouw. Arthur Willemsen, secretaris van het Donders Instituut, is er in eigen huis ook druk mee. Het topinstituut voor neurowetenschappen heeft

het vrouwenvraagstuk hoog op de agenda staan. "De universiteit bestaat negentig jaar en de hoogste positie die een vrouw heeft weten te bereiken is het decanaat." Willemsen doelt op Hetty Dekkers, die sinds 2009 eerste vrouw is binnen de sociale faculteit. "We lopen achter", vindt hij. Willemsen schuift twee namen naar voren die een kroon kunnen zetten op de emancipatie van de universiteit, de vaker genoemde Guusje ter Horst én Femke Halsema.

Toine Lagro-Janssen is hoogleraar aan de medische faculteit en voorzitter van het netwerk vrouwelijke hoogleraren. Vanwege "uitstraling en beeldvorming" geniet een vrouw ook haar voorkeur. "Zo laat je zien dat je als universiteit van *gender equity* echt een punt maakt."

Joep Bos-Coenraad, student geschiedenis en columnist op de universitaire website, wil "niet absoluut discrimineren" op sekse of leeftijd, maar ondersteunt het streven nadrukkelijk naar een vrouw op zoek te gaan. "Mogelijk heeft het oude herenclubje onbewust een voorkeur voor 'heren zoals wij', en dan kan het geen kwaad in het bijzonder te zoeken naar vrouwen en vijftig-minners."

Iemand die hier alles van afweet is Marieke van den Brink, de bedrijfskundige die promoveerde op een veelbesproken proefschrift over positieve discriminatie bij de benoeming van

topfunctionarissen. Zij analyseerde het 'kloon-effect': selectiecommissies kiezen al dan niet bewust meer van hetzelfde. Dat vergroot de kans op blanke mannen van middelbare leeftijd. Jammer, vindt ze, zeker in deze tijd waarin een frisse wind door de organisatie hard nodig is. "Vrouwen zijn niet per definitie betere bestuurders, maar een heterogeen college van bestuur functioneert beter en vormt een betere afspiegeling van de organisatie. Het is een duidelijk statement van de universiteit dat we in de 21ste eeuw leven, een tijd waarin vrouwen een groot deel van de studenten, staf en het hooglerarenkorps uitmaken."

Henk van Houtum, geograaf in de managementfaculteit en een van de opiniemakende gezichten van de universiteit, ziet niks in positieve discriminatie. "Voorkeuren zoals religie en politieke partij maar ook karakteristieken waar de persoon zelf niks aan kan doen, zoals sekse, leeftijd of afkomst, moeten onbelangrijk zijn. Het enige dat telt is kwaliteit."

Heeft de tweet van Esther-Mirjam Sent iets opgeleverd? Jawel, meldt ze. Er zijn meer dan tien topvrouwen in het vizier, mede dankzij haar telefoonronde langs de vrouwelijke universiteitsbestuurders. Sent heeft haar lijstje overgedragen aan het wervingsbureau en hoopt er het beste van. "Als de universiteit de ondertekening

GENOEMD

GUUSJE TER HORST

TOT FEBRUARI VOORZITTER HBO-RAAD

Omdat: Ze een vrouw is; een kundig bestuurder; contacten heeft in Den Haag en hoger onderwijs; ze Nijmegen kent als burgemeester en het toen goed kon vinden met de universiteit.

Maar: Haar kandidatuur is al publiekelijk ontkend als "een gerucht dat niet is gebaseerd op enige werkelijkheid".

GENOEMD

YVONNE VAN ROOIJ

COLLEGEVOORZITTER UNIVERSITEIT UTRECHT

Omdat: Ze aan alle eisen in de profielschets voldoet.

Maar: Ze is zeven jaar geleden overgestapt als universiteitsvoorzitter van Tilburg naar Utrecht. Nijmegen is meer van hetzelfde en geen weg omhoog.

van het Charter *Talent naar de Top* serieus neemt, moet er absoluut een vrouw worden benoemd. Andere universiteit lukt het ook, dus waarom ons niet?"

Economische krachten

Menig gesprekspartner wil het nieuwe voorzitterschap benutten om tegenwicht te bieden aan de toenemende bedrijfsgerichte krachten. Hoogleraar politieke theorie Marcel Wissenburg wijst op de "fossielen uit de jaren zestig en zeventig" die er in het ministerie op uit zijn de wetenschap onderdeel te maken van een planeconomie. "Allerhande economische actoren hebben steeds meer belang in de door de staat gedirigeerde onderwijs- en onderzoeksa-genda." Wissenburg heeft niks tegen 'nuttige' wetenschap, "maar de kip kan niet eeuwig in steeds hoger tempo gouden eieren blijven leggen".

Geograaf Van Houtum zoekt een nieuwe voorzitter met een "rechtschapen gevoel voor onderwijs en onderzoek" en vooral iemand die "de universiteit niet ziet als een bedrijf of vermarktbaar imago". "Daarbij hoort een voorzitter die mensen de ruimte geeft om kritisch, intellectueel en anti-cyclisch te denken, die studenten niet ziet als consumenten en medewerkers niet beschouwt als louter producenten van alleen telbare producten."

Evenals Van Houtum zoekt Leon Wecke, onderzoeker bij het instituut voor vredesvraagstukken en nestor van de universiteit, een voorzitter die het personeel bij alle fasen van de planning betreft. Zo'n "praktiserend demo-

craat" dient bovendien als tegenwicht in een tijd van "dreigende en vergaande hbo-isering van universiteiten", vindt Wecke. "Om een dam op te werpen tegen de toenemende invloed van bedrijven is iemand gewenst die zoveel mogelijk de universitaire waarden koestert en leidend laat zijn."

Wat Wissenburg vooral zoekt is een 'dwarsligger'. "Iemand die ons beschermt als we weer worden bestookt met uit wetenschappelijk oogpunt idiote, op gebakken lucht gebaseerde papieren normen of criteria, zoals contacturen, publicaties, impact en wat al meer."

Niet alleen in Nijmegen heeft het universiteitsbestuur de voorbije tien jaar te veel de oren laten hangen naar externe eisen, vindt Wissenburg, dat geldt voor heel Nederland. De hoogleraar noemt het jammer dat het karakter dat hij zoekt, gruwet van bestuurlijke functies. "De ideale kandidaat moet geheandhant worden, want zal zich nooit vrijwillig melden. Mijn voorzitter zal gillend en schreeuwend binnengesleept moeten worden."

Toine Lagro-Janssen bepleit een voorzitter die de wetenschap kan verbinden met "urgente maatschappelijke problemen", zoals armoede, uitsluiting of duurzaamheid. Joep Bos-Coenraad zoekt iemand die zich bovendien weet te roeren in het maatschappelijk debat. "Ik hoop op een vrijzinnige voorzitter die een lans breekt voor de individuele vrijheden van Radboudianen en dat ook durft te ventileren. Zeker nodig in deze tijd waarin de rancune jegens alles wat afwijkt van de standaard van Nederland een grillig land maakt."

Een man die zeker niet wil dat de nieuwe universiteitsvoorzitter te weinig naar buiten kijkt, is wethouder Bert Jeene. Met onder meer economische zaken in zijn portefeuille, ziet hij graag dat de universiteit blijft meedenken over de toekomst van stad en regio, zeker nu binnenkort in Nijmegen een Economische Raad wordt opgericht, waarin de nieuwe voorzitter een rol gaat spelen. De komende jaren groeit het belang van de onderlinge verscheidenheid van universiteiten, analyseert Jeene. "Het wordt nog belangrijker om je kwaliteit en je kwaliteitsimago voorop te stellen." En: "De universiteit bepaalt voor een groot deel het beeld van de stad."

Standvastig en open

Nadenken over een nieuwe voorzitter kan gemakkelijk leiden tot kritiek op de huidige. Maar wie zijn oor te luisteren legt, kan veel adhesiebetuigingen optekenen over de koers die Roelof de Wijkerslooth tien jaar bewandelde. Zijn credo 'kiezen voor kwaliteit' heeft vruchten afgeworpen, vindt bijvoorbeeld Paul Sars, decaan van de letterenfaculteit en in De Wijkerslooths beginjaren secretaris van het college van bestuur. "Zijn kracht is dat hij een eenmaal weloverwogen koers weet vast te houden, soms ook tegen de stroming in. Nu ons jaren van bezuinigingen staan te wachten, is het goed als we opnieuw een kapitein krijgen die standvastig koerst op kwaliteit."

Marcel Wissenburg breekt eveneens een lans voor een type-De Wijkerslooth, al is hij ongelukkig over een deel van zijn agenda. "Maar hij heeft zijn werk op voorbeeldige wijze gedaan:

GENOEMD

WIM VAN DER DONK

COMMISSARIS VAN DE KONINGIN IN NOORD-BRABANT

Omdat: Zijn profiel helemaal goed klopt en ondanks een nu al schitterend cv (hoogleraar, directeur Wetenschappelijk Raad Regeringsbeleid) hij nog geen vijftig is.

Maar: We lijken te vroeg. Hij is pas twee jaar commissaris.

GENOEMD

ANK BIJLEVELD

COMMISSARIS VAN DE KONINGIN IN OVERIJSSSEL

Omdat: Ze alles mee heeft: vrouw; bestuurservaring; katholiek; Nijmeegse geworteld; bekend in Den Haag en onder de vijftig.

Maar: Ze is pas een jaartje commissaris.

besluitvaardig, met gezag, met tolerantie en geduld, zonder daarin door te slaan." De nieuwe man/vrouw moet echter geen kloon worden: "Die zou zich binnenshuis wat opener moeten opstellen."

In het licht van open communicatie wil ook Joep Bos-Coenraad een nieuw geluid. Hoog op zijn competentiekaart staat 'transparantie'. "Dan doel ik op het mediabeleid en de mate waarin zelfkritiek wordt gestimuleerd in plaats van gecamoufleerd."

Alfavoorzitter

De meeste ondervraagden zoeken een profiel dat aansluit op het bezuinigingsbeleid. Sommigen wijzen hierop op goede contacten in Den Haag, zoals Teun van der Weijden, Ovum Novum-voorzitter. "De voorzitter moet weten hoe daar de hazen lopen om de budgetten voor het hoger onderwijs te kunnen verdedigen." Gerine Lodder, namens de promovendi actief in de medezeggenschap, noemt zo'n Haags netwerk verleidelijk, maar vindt het minder relevant. "De bezuinigingen zijn toch onvermijdelijk. Je kunt beter iemand hebben die hier voor draagvlak kan creëren." Ook voor Loeki Salemans, voorzitter van de UR, zijn de bezuinigingen leidraad bij de zoektocht. "Het is aan de nieuwe voorzitter om het onderwijs toegankelijk en op niveau te houden, zonder te vervallen in rendementsdenken. De voorzitter moet studenten ook intrinsiek weten te motiveren." Het zou niet verkeerd zijn als die man of vrouw wat jonger is dan gangbaar, zegt Salemans, juist om dicht bij de studenten te staan.

De nieuwe voorzitter mag deze keer wel wortels hebben in de alfa- of gammahoek. Een paar gesprekspartners wijzen op de chemische achtergrond van De Wijkerslooth. In combinatie met zijn twee medebestuurders – een plantkundige en een ondernemingsjurist – geeft dit het huidige college een wat hard profiel, zo luidt het. Universiteitshistoricus Jan Brabers neemt het rijtje bestuurders door de jaren heen in ogenschouw. Nadat in 1972 bij wet werd bepaald dat een college van bestuur roerganger werd van universiteiten, zijn in Nijmegen vier voorzitters benoemd. Een bètagerechtigd filosoof, een ingenieur, een organisatiespecialiste en Roelof de Wijkerslooth: een in Delft afgestudeerd chemisch technologe.

De profielschets zoals die in de vacature staat, maakt melding van een voorzitter die 'het bijzondere karakter van de universiteit' weet vorm te geven, maar de gesprekspartners maken er geen groot punt van. Brabers noemt "de affiniteit met de katholieke identiteit wel van belang", maar de nieuwe voorzitter hoeft wat hem betreft het katholicisme niet actief te belijden.

Brabers nuanceert ten slotte de waslijst met competenties, omdat de rol van de voorzitter altijd wordt gestuurd door omstandigheden. "We moeten hun invloed niet overschatten. Uiteindelijk reageren ze allemaal op wat er op hun moment op hun bordje ligt." Er is nog een constante bij de zoektocht naar Nijmeegse voorzitters, zegt Brabers: ze komen altijd uit de lucht vallen. "Zover ik alle benoemingen kan overzien, hebben we het van te voren nooit kunnen voorspellen." *

DE PROCEDURE

Het bestuur van de Stichting Katholieke Universiteit (SKU) is verantwoordelijk voor de zoektocht naar een nieuwe collegevoorzitter. Zij laten zich begeleiden door een gespecialiseerd bureau, Van der Kruis.

Het SKU heeft in overleg met het college, de decanen en medezeggenschapsorganen een functieprofiel opgesteld. De vacature is vervolgens in december geplaatst op de website van Van der Kruis. Eind januari is de vacature ook op de site van de universiteit verschenen. Er komt geen advertentie in (bijvoorbeeld) een landelijk dagblad. 'Wij beschikken over een groter relevant netwerk', laat een woordvoerder van Van der Kruis weten.

Een benoemingscommissie, die bestaat uit bestuursleden van de SKU, de rector magnificus, een decaan en vertegenwoordigers van de medezeggenschapsorganen, voert sollicitatiegesprekken en draagt vervolgens een kandidaat voor. Deze kandidaat wordt voorgelegd aan het college, de raad van bestuur van het UMC St Radboud, de decanen en de medezeggenschap. Als zij akkoord gaan, benoemt het SKU de nieuwe collegevoorzitter.

Een woordvoerder van Van der Kruis liet vallen dat op 1 maart een nieuwe collegevoorzitter gepresenteerd kan worden, de universiteit zelf is wat voorzichtiger en spreekt over 'het voorjaar'.

GROEIEN, AANDACHT, EEN DOORBRAAK EN EEN GOUDEN PLAK: STUDENTEN EN MEDEWERKERS OVER HUN GOEDE VOORNEMENS. VAN BOEKEN SCHRIJVEN TOT MILJOENEN BINNENHALEN. EN OM DIE GOEDE VOORNEMENS WAT MINDER VRIJBLIJVEND TE MAKEN, KIJKEN WE IN DECEMBER 2012 WAT ER VAN TERECHT IS GEKOMEN.

Tekst: Bregje Cobussen, Roel van der Heijden, Mark Merks
Illustraties: Roel Venderbosch

IN 2012 WIL

Goede voornemens op de campus

... EEN MILJARD BINNENHALEN VOOR EEN COMPUTERMODEL VAN HET BREIN > WIE: PAUL TIESINGA, HOOGLERAAR NEUROINFORMATICA AAN HET DONDERS INSTITUUT

"In 2012 wil ik dat we een zogenoemde *flagship grant* van de Europese Unie binnenhalen voor ons onderzoek. Daarmee willen we een computersimulatie ontwikkelen van het volledige, menselijke brein. Een enorme klus, waar ook een enorm bedrag voor beschikbaar staat: in totaal een miljard euro. Natuurlijk krijgt onze groep dat niet alleen: het gaat om honderden mensen in verschillende onderzoeksgroepen, gecoördineerd door professor Henry Markram in Lausanne. Eind april moet het voorstel klaar zijn en kan het naar de EU. Er zijn nog vijf andere voorstellen die meedingen naar zo'n beurs en de EU heeft beloofd dat er zeker twee van die beurzen uitgereikt gaan worden dit jaar."

... EEN INTERNATIONALE DOORBRAAK VOOR SYSTEMATIC REVIEWS VAN DIERPROEVEN > WIE: MEREL RITSKES, HOOGLERAAR PROEFDIERKUNDE

"Het is mijn wensdroom dat er in 2012 een internationale doorbraak komt voor *systematic reviews* van dierproeven. *Systematic review* is een methode die inhoudt dat je in verschillende databases intensief zoekt naar data die betrekking hebben op jouw onderzoek. Zo krijg je zoveel mogelijk data boven water uit eerder onderzoek. Die data kun je tegen elkaar afzetten en daaruit kun je nieuwe conclusies trekken. Dat vergt wat meer werk dan het uitvoeren van dierproeven, maar het betekent ook dat je die minder kunt doen. Dierproeven zijn onderling meestal niet makkelijk te vergelijken, maar er zijn wel degelijk mogelijkheden. Ik hoop dat deze onderzoeksmethode in 2012 internationaal gedachtegoed wordt en dat er daardoor in de toekomst gemakkelijk financiering voor te vinden is. Om draagvlak te creëren organiseren we hier in februari het eerste internationale congres over *systematic reviews* van dierproeven."

...GROEIEN MET FC KUNDE > WIE: DENNIS ARNS, STUDENT COMMUNICATIEWETENSCHAP EN VOORZITTER VAN STUDENTEN-VOETBALVERENIGING FC KUNDE

"We hadden jarenlang een ledenstop, maar met het nieuwe sportveld kan FC Kunde eindelijk weer gaan groeien. Na de winterstop begint al een nieuw damesteam met trainen. En binnenkort start ook ons eerste alumniteam, zodat oudgedienden na hun afstuderen nog wat kunnen blijven hangen. Dat schept meteen ruimte in de herenteams.

Op sportief gebied is er veel winst te behalen. Het eerste speelde de eerste helft van de competitie alleen maar gelijk. Die moeten weer eens winnen. Op het eerste damesteam na doet eigenlijk geen enkel team het echt goed.

Deze zomer wil ik het Nederlands elftal Europees kampioen zien worden. We hebben er de ploeg voor, dus het kan. De poulfase komen we wel door, achter Duitsland waarschijnlijk. Dan treffen we de Duitsers weer in de finale. En hoewel ze dit jaar heel sterk zijn, gaan we deze keer winnen."

IK...

"Wie aan Rome denkt, denkt aan de tijd van de keizers. Maar het Rome van de middeleeuwen, van de moderne tijd, dat is lang niet zo uitvoerig beschreven. En nu net daarmee houd ik me al decennia bezig. In mijn nieuwe boek *Rome and the World – the World in Rome (1861-2011)* ga ik in op de achtergronden van de Italiaanse en internationale cultuur- en wetenschapspolitiek in Rome sinds het midden van de 19^e eeuw en de relatie met (geo-)politieke belangen. *Rome and the World* uitbrengen was mijn goede voornemen voor 2011, omdat het boek 'besteld' is als wetenschappelijk cadeau aan Italië, dat toen 150 jaar bestond. Hoewel de tekst al lang klaar was, is dat niet gelukt. Het boek verschijnt nu hopelijk begin maart – maar dat is aan de uitgever. Ik wil dit jaar weer een boek voltooien: *Clio's Stiefzusters: Verledenverbeeldingen voorbij de Wetenschap*. Dat kun je zien als mijn goede voornemen voor 2012."

...WERKEN AAN BOEKEN > WIE: PETER RIETBERGEN, HOOGLERAAR CULTUURGESCHIEDENIS NA DE MIDDELEEUWEN

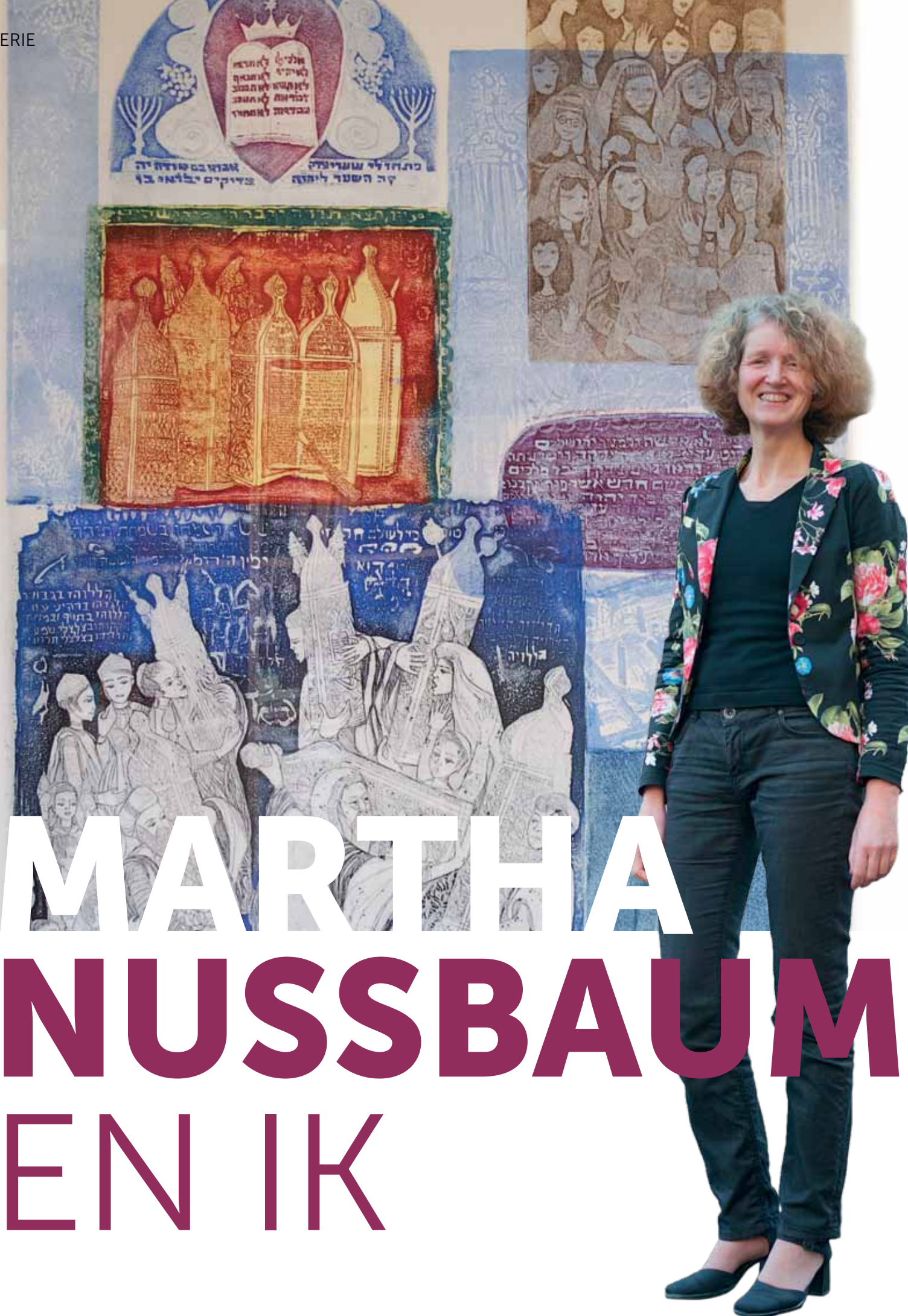
...STUDENTENBESTUUR IN DE SPOTLIGHTS ZETTEN > WIE: DAPHNE BEUNK. STUDENT RECHT EN MANAGEMENT EN LID VAN DE UNIVERSITAIRE STUDENTENRAAD

"De USR wil studentbesturen meer in de spotlights zetten. Daarvoor organiseren we samen met SNUF voor de tweede keer de Week van het studentenbestuur. Omdat het ontzettend belangrijk is om iets naast je studie te doen. Ik kan geen betere nevenactiviteit bedenken. Je leert er zó veel van! Tegelijkertijd wordt het steeds moeilijker om het naast je studie te doen. Je moet vanaf september minstens achttien studiepunten halen naast het besturen om in aanmerking te komen voor een volledige beurs en dat is best veel als je dat full-time doet. Bovendien: er is een risico dat je studievertraging oploopt en dat zien nog maar weinig studenten zitten nu in september de langstudeerboete en de afschaffing van de studiefinanciering in de masterfase worden ingevoerd."

"Deze zomer wil ik meedoen aan de Olympische Spelen en een medaille winnen. Goud is natuurlijk de mooiste kleur, maar als ik nu voor een andere plak mag tekenen, doe ik het. Ik ben nog niet gekwalificeerd, maar ik heb al wel een nominatie te pakken. Om me definitief te kwalificeren, moet ik vormbehoud tonen. En om dat te kunnen doen, moet ik bij de beste vijf eindigen tijdens een world cup, of bij de beste zeven tijdens een grand slam. Dat komt goed: ik heb de komende maanden voldoende kansen. De eerstvolgende kans, een world cup in Parijs, moet ik helaas laten schieten. Tijdens mijn laatste wedstrijd heb ik een kleine blessure opgelopen. Het is niet ernstig, maar het is niet verstandig om te forceren. Maar er komen voldoende kansen, ik heb er alle vertrouwen in."

...EEN GOUDEN PLAK WINNEN OP DE OLYMPISCHE SPELEN > WIE: JUDOKA JEROEN MOOREN

MARTHA NUSSBAUM EN IK

DE INSPIRATIE

WELKE HOOGLERAAR HEEFT U HET MEEST GEÏNSPIREERD?

HOOGLERAAR RECHTSSOCIOLOGIE ASHLEY TERLOUW (51) VERTELT OVER HAAR RELATIE MET MARTHA NUSSBAUM. "ZIJ BRENGT HAAR STANDPUNTEN OP EEN MANIER DAT JE DENKT: NATUURLIJK, DAT IS VOLSTREKT LOGISCH EN VOLLEDIG JUIST."

Tekst: Martine Zuidweg / Foto: Dick van Aalst

Als ze op iemand zou willen lijken, zou het de Amerikaanse filosofe Martha Nussbaum zijn. Nussbaum is zo'n vijftien jaar ouder en werkt als hoogleraar Rechtsfilosofie en Ethiek aan de universiteit van Chicago. "Er zijn niet zo heel veel voorbeelden van krachtige vrouwen in de geschiedenis. Je hebt natuurlijk vrouwen als Thatcher, maar zo wil ik niet zijn. Ik wil graag vrouwelijk zijn, gevoelig en sterk. Die combinatie zie ik in Martha Nussbaum. Ik wil mijn doelen niet bereiken door ongevoelig en keihard te zijn, dan zou ik mezelf verloochenen." Aan het woord is Ashley Terlouw, sinds vier jaar hoogleraar rechtssociologie, een vakgebied dat de wisselwerking tussen rechtsregels en maatschappij bestudeert. Voor haar komst naar Nijmegen werkte ze onder meer bij de Commissie Gelijke Behandeling en het stafbureau Vreemdelingenzaken van de rechtbank Den Haag. In haar kamer aan de Thomas van Aquinostraat herinneren de foto's op haar boekenkast aan haar werk als hoofd afdeling vluchtelingen bij Amnesty International Nederland. De opgevoerde fiets in een hoekje verraadt dat Terlouw per trein reist. Haar thuis is in Utrecht.

Twaalf jaar geleden zag ze Martha Nussbaum voor het eerst. Tijdens een interview door de Nederlandse programmamaker Wim Kayzer voor zijn televisieserie *Van de Schoonheid en de Troost*. Kayzer zocht Nussbaum thuis op, in haar appartement in Chicago, uitkijkend over

het Harold Washington Park aan de rand van Lake Michigan. "Ik weet nog dat ze op zo'n hardlooptband stond en herinner me dat tegelijk uit dat raam werd gefilmd en je dat prachtige meer zag. Ik dacht: waarom ga je nou niet buiten lopen? En op datzelfde moment zei ze: 'Eigenlijk loop ik veel liever buiten'." Terlouw lacht. Het was een eerste teken van herkenning. Tijdens die uitzending zouden er nog meer volgen. Zo was er de liefdevolle manier waarop Nussbaum sprak over haar familie. "Al die programma's van Wim Kayzer gingen vooral over hardcore wetenschap en bij haar werd het heel persoonlijk. Eerst ergerde ik me daaraan, dacht: wanneer kom je nou eens met je wetenschap? Maar later vond ik de manier waarop ze over haar familie sprak heel mooi en afgewogen. Familie is voor mij ook heel belangrijk, het is de kern van mijn bestaan."

Recht als schoolvak

Onlangs was Nussbaum in het nieuws met haar boek *Niet voor de winst. Waarom de democratie de geesteswetenschappen nodig heeft*. Ze bekritiseert daarin het onderwijs dat volgens haar steeds vaker vervalt in het aanleren van vaardigheden voor een baan. Onderwijs is teveel gericht op economische groei, schrijft Nussbaum, en heeft te weinig aandacht voor de vaardigheden die nodig zijn om een democratie levend te houden. Grote staatslieden en wetenschappers zijn dat dankzij hun mensenkennis,

verbeeldingskracht en inlevingsvermogen, kwaliteiten die je niet zomaar aanleert bij bedrijfskunde of techniek, maar waar je de humaniora (kunst, literatuur, filosofie) bij nodig hebt. Nussbaum pleit voor een opleving van de humaniora in het onderwijs en Terlouw is het met haar eens.

"Er is in Nederland weinig aandacht voor de humaniora en dat vind ik verontrustend. Je ziet het terug bij de metajuridische vakken zoals rechtsfilosofie, rechtssociologie of rechtsgeschiedenis. Studenten denken al snel: dat is niet zo relevant als ik straks bedrijfsjurist ben of advocaat. Maar welke baan je ook krijgt, het is altijd belangrijk dat je over de consequenties van het recht hebt nagedacht. Stel je wordt advocaat, dan moet je ook bedenken: 'Als ik de zaak win, heeft mijn cliënt er dan ook echt wat aan of is de relatie met zijn werkgever voorgoed verpest?'. Als je als student en straks als jurist niets weet over de invloed van het recht op de maatschappij, dan ben je in een vacuüm bezig."

Waar Nussbaum bij humaniora vooral denkt aan filosofie, zou Terlouw graag zien dat 'recht' een schoolvak werd. "Ik vind dat recht, net als lezen, schrijven en rekenen, een plaats moet krijgen in het basiscurriculum. De dilemma's liggen voor het oprapen: mogen ouders of leraren een 'opvoedende tik' geven? Mag een dertienjarige de gevangenis in als hij iemand een tand uit de mond heeft geslagen? Betekent godsdienstvrijheid dat een jongen op school

MARTHA NUSSBAUM

Martha Nussbaum is op 6 mei 1947 in New York geboren als Martha Graven. Ze is in Amerika een van de belangrijkste filosofen van dit moment. Maar ook daarbuiten is ze erkend als politiek denker. Ze studeerde theaterwetenschappen en klassieke talen in New York en daarna filosofie aan Harvard University. In de jaren zeventig en begin jaren tachtig doceerde ze filosofie en klassieke talen aan Harvard. Ze verwierf grote bekendheid met haar boek *The Fragility of Goodness* (1985) over emoties en ethiek. Daarna verschenen nog twaalf boeken. Nussbaum zet zich ook in de praktijk in voor zaken waarin ze gelooft, zoals rechtvaardigheid en verdraagzaamheid. Dat doet ze door deel te nemen aan publieke debatten. Nussbaum, nu hoogleraar recht en ethiek aan de Universiteit van Chicago, draagt nog steeds de achternaam van haar man, van wie ze op haar 47ste scheidde. In 1999 ontving ze een eredoctoraat in de humanistiek van de Universiteit voor Humanistiek in Utrecht.

mag weigeren naast een meisje te zitten?”

Ze probeert haar eigen onderwijs zo in te richten dat studenten meer leren dan alleen het recht in de boeken. Ook daarin is er een parallel met Nussbaum. Afgelopen jaar liet ze studenten onderzoek doen naar diversiteit in woonwijken door ze de wijken van Arnhem en Nijmegen in te sturen. Ze moesten zoeken naar tekenen van homogeniteit en diversiteit, een wijkbewoner en een beleidsmaker interviewen. “Ik geloof in deze manier van lesgeven. Studenten doen zelf ervaringen op, worden uitgedaagd tot creativiteit, ze leren vragen stellen en ze zien dat het wetboek en de jurisprudentie iets heel anders is dan recht in de praktijk.”

IJzeren logica

De uitzending van Wim Kayzer maakte veel indruk, maar Terlouw werd pas echt door haar gegrepen toen ze Nussbaums boek *Frontiers of Justice* las. Ze kenden al het meesterwerk van politiek filosoof John Rawls, *Theory of Justice*. “Ik dacht nog: dit is het. Dit is dé theorie over rechtvaardigheid. Hier valt niets meer tegenin te brengen.” Ze lacht. “En wat me toen frappeerde, was dat Nussbaum dat in spaanders hakt.”

Ze doet dat heel respectvol hoor, voegt ze er snel aan toe. Nussbaum geeft kritiek met heel veel respect voor wat de andere wetenschappers hebben bedacht. “Dat vind ik heel mooi, de manier waarop ze op de schouders gaat staan van andere wetenschappers en een stap verder denkt. Zo moet wetenschap natuurlijk ook werken: dat wetenschappers voortbouwen op de ideeën van anderen.” Op een zelfde manier laat Nussbaum in het artikel *Duties of Justice* zien dat het beeld dat de Romeinse denker Cicero neerzet over de verplichtingen van de staat te kortzichtig was. Cicero vond dat de staat vooral negatieve verplichtingen heeft, zich van allerlei dingen moet onthouden; de burger vrijheden moet laten, zoals vrijheid van godsdienst en van meningsuiting. Nee, zegt Nussbaum, de staat,

'ZE LAAT ZICH NIET WEERHOUDEN DOOR WAT ANDEREN VAN HAAR DENKEN'

maar ook bedrijven en individuen, hebben ook positieve verplichtingen. Zij moeten er ook voor zorgen dat de inwoners niet van de honger omkomen. En dat is nou zo waardevol aan Nussbaum, zegt Terlouw: "Ze heeft zulke goede argumenten om haar betoog kracht bij te zetten. Die kan ik dan weer gebruiken in mijn betogen." Bijvoorbeeld als het gaat om het onderbouwen van haar visie op het vluchtelingenbeleid. "Je wordt in Europa pas als echte vluchteling beschouwd als je vlucht voor onderdrukking, niet als je vlucht voor honger. Armoede is bij ons geen reden om mensen bescherming te bieden."

Wat Terlouw nog het meest aanspreekt in het werk van de Amerikaanse filosoof, is het idealisme dat ervan af spat. Maar dat tegelijkertijd op een ijzeren logica is gebaseerd. In de uitzending van Wim Kayzer sprak Nussbaum uitgebreid over het belang van opkomen voor de zwakkeren in de samenleving. Terlouw: "Terwijl ik, als ik het daar zelf over had, vaak van anderen het gevoel kreeg dat ik vreselijk naïeve din-

gen zei. Zoals zij erover praat en schrijft, krijgt het autoriteit. Ze is kennelijk helemaal niet bang om uitgelachen te worden als softie." En daar raakte ze een gevoelige snaar bij Terlouw.

Idealisme kreeg de jonge Ashley er met de paplepel ingegoten. Haar vader was lang politiek actief en haar moeder zette zich in voor anderen middels vrijwilligerswerk. Maar op school werd Ashley uitgelachen om haar beziening. "Ik had altijd het idee dat ik in mijn eentje stond tegenover de rest van de klas. Ik herinner me dat ik een pleidooi hield over het tegengaan van armoede in de wereld en de anderen reageerden: ja ja, geitenwollen sok! Of dat ik zei: 'Eigenlijk vind ik dat mensen die vervelend werk doen ook meer betaald moeten krijgen'. In de klas werd ik dan weggehoond."

Geestverwanten

Terlouw verwachtte bij de rechtenstudie aan de Universiteit Utrecht meer zielsverwanten aan te treffen, maar het tegendeel bleek waar. Ze glimlacht als ze terugdenkt aan de verwachtingen

van toen. "Het eerste jaar vond ik verschrikkelijk. Ik kwam alleen maar studenten tegen die rechten deden vanwege de carrièrekansen. Dat was me toch een hedonistisch stelletje." 's Avonds deed ze haar overall aan en vertrok naar de kunstacademie in Utrecht waar ze zich uitleefde in monumentale kunst: beeldhouwen, glasbewerking, wandschilderingen. "Ik was op zoek naar andere mensen, die niet gingen voor het grote geld. Daar heb ik ook mijn man leren kennen."

Na dat eerste jaar belandde ze toch nog in een groepje rechtenstudenten dat ook vol idealen zat en echt interesse toonde in het recht. En toen was daar twee decennia later opeens Martha Nussbaum in haar appartement in Chicago. Een geestverwante die bovendien uitstekende argumenten heeft om haar idealisme te legitimeren. "Zij brengt haar standpunten op een manier dat je denkt: natuurlijk, dat is volstrekt logisch en volledig juist. Je kunt er – zoals zij doet – zelfs een filosofie op bouwen. Ze laat zich niet weerhouden door wat anderen van haar zullen denken. Daaruit haal ik veel kracht."

Nussbaum laat zien dat idealen effect hebben. "Dat vind ik mooi. Zij laat overtuigend zien dat we al heel wat voor elkaar hebben gekregen. Het racisme is verminderd, vrouwen kunnen zich ontplooiën, we hebben leerplicht. Het gaat langzaam en er is vaak terugval, maar er is wel degelijk vooruitgang."

Soms zet Nussbaum Terlouw op een nieuw spoor. Zoals met haar kritiek op het Westerse recht dat ervan uitgaat dat de natuurlijke situatie die van het kerngezin is: een moeder, een vader en een of meer kinderen. "Nussbaum stelt dat het Westerse kerngezin vrijwel nergens anders op de wereld bestaat. Dat is iets waarvan we ons ook in het migratierecht bewust moeten zijn. Toen er in Europa werd gewerkt aan een richtlijn voor gezinshereniging, was er veel discussie over de vraag wie nou eigenlijk de gezinsleden zijn. In Zuid-Europese landen is het

RUIM 40 MILJOEN MENSEN OP DE VLUCHT

IN LANDEN ALS CONGO, KENIA, DARFUR IN SOEDAN, SRI LANKA EN COLOMBIA ZIJN MILJOENEN MENSEN OP DE VLUCHT.

Ruim 40 miljoen mensen zijn de dupe van oorlog, conflicten, onderdrukking of moeten ongewild op de vlucht voor natuurrampen. **Dat vinden wij onacceptabel.** Stichting Vluchteling is een noodhulporganisatie die zich wereldwijd inzet voor vluchtelingen in arme landen. Bij acute nood zorgen wij voor directe hulp, zoals onderdak, eten en medische hulp. Alleen met uw financiële steun kunnen wij deze mensen helpen.

GEEF VANDAAG NOG OP GIRO 999
of doneer online op www.vluchteling.nl

STICHTING
VLUCHTELING
giro
999
DEN HAAG

Directe hulp bij acute nood

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6.
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen.
Tel: 024-3612112.
Fax: 024-3612874.
E-mail: redactie@vox.ru.nl
www.ru.nl/nieuws

Redactie: Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mark Merks (nieuws-coördinator), Helene Seevinck (eind-redacteur), Joep Sistermanns (stagiair), Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot

Medewerkers: Joep aan den Boom, Roel van der Heijden, Sjoerd Huisman, Mathieu Janssen, Anne Lozeman, Pieter Nabbe, Timo Pisart, Freek Turlings, Eva-Marijn de Vries, Ron Welters

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Roel Venderbosch, Studio Lakmoes
Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984

Druk: Van Eck en Oosterink

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 16 februari 2012.

Ik sta op voor
de beste vriendin
van Esmé

Zoë van Zelst (12)
verkoopt koekjes

En wat doe jij?

Kijk wat jij kunt doen
op staoptegenkanker.nl/inactie

iedereen verdient een morgen

STUDENT2012

Lieke von Berg, vierdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Wie is de Huisgenoot?

Met zijn drieën zaten we achter de laptop, mijn huisgenootjes en ik. We moesten tien potentiële nieuwe huisgenoten kiezen voor de kijkavond. Via Kamernet hadden zich vijftig jongens aangeboden – of welja, strikt genomen 48 jongens, een slecht lezend meisje, en een “gezellige werkende man van 47”. We gooiden de jongens eruit die schreven met een hoge spelfoutdichtheid, evenals zij die niet in staat bleken hun curieuze ideeën over het in één huis wonen met drie meisjes adequaat te verbergen. We schreven degenen af die met nadruk zeiden dat ze naast het stappen ‘hun studie ook belangrijk vonden’ – dat is een pertinente leugen, wie zijn studie echt belangrijk vindt zou zeggen dat hij het naast studeren ook belangrijk vindt om af en toe eens buiten te komen. Ten slotte elimineerden we iedereen op wiens Facebookprikbord we berichten aantroffen over bezoedeld sanitair en voilà, daar waren onze tien kandidaten. Zelf pleitte ik ervoor om de kijkavond te houden in een alternatieve vorm. Nu ik er toch *Wie is de mol* voor zou moeten missen moest het maar een Proeve van Bekwaamheid worden, een hindernisparcours: werk de afwas weg, ontstop het doucheputje, peuter een ontbindende muis uit de muizenval en demonstreer je diplomatieke, retorische en empathische vermogens in een discussie met de immer hysterische buurvrouw. Dit alles kan natuurlijk alleen gebeuren mits de kandidaat in kwestie erin slaagt in het pikkedonker twee steile trappen op te lopen zonder zijn nek te breken – of door de tl-buis in het trapgat te vervangen, het is per slot van rekening niet voor niets dat we per se een jongen erbij wilden. (Ongeëmancipeerd? Zes linkerhanden rechtvaardigen dat. Zonder handige man in huis zouden wij onszelf elektrocuteren voordat we ‘langstudeerdersboete’ kunnen zeggen.) Enfin, de kandidaten die dit alles zonder kleerscheuren doorstaan worden vervolgens onderworpen aan uitgebreide psychologische tests, als we ze al niet naar huis sturen op grond van hun studie – zo las ik laatst dat economiestudenten bovengemiddeld scoren op psychopatische trekjes. Na deze procedure kunnen ze met zijn allen gespannen op een rijtje gaan zitten. Één krijgt een groen scherm. Het werd uiteindelijk een doodgewone kijkavond.

‘STEL GEEN NORMEN OP BASIS VAN WAT JE ZELF NORMAAL VINDT’

Het schilderij ‘Vreugde der wet’ stelt het dansen met de Torahrollen voor. Het is gemaakt door Terlouw’s oom en hangt op haar werkkamer.

begrip gezin ruimer dan bij ons: daar horen ook opa’s en oma’s en neefjes en nichtjes bij. En als je bijvoorbeeld naar Somalië kijkt; daar is het gezin een soort *extended family*, bijna een clan. We zouden daar, als we het hebben over gezinshereniging, vaker rekening mee moeten houden.”

Stel geen normen op basis van wat je zelf normaal vindt, zegt Terlouw met Nussbaum. “Toen ik bij de Commissie Gelijke Behandeling werkte, hadden we een keer een bijzondere zaak: ‘Het dansende homostel’. De organisatie van een danswedstrijd wilde niet dat een homostel mee zou doen. Beide partijen lieten in die zaak een filmpje zien. Een filmpje van een man en een vrouw die samen prachtig dansten, met de opmerking ‘dat kan toch niet anders dan zo’. Gevolgd door een filmpje van een homostel dat danste. Toen dacht ik: waar hebben we het eigenlijk over, dit is toch ook prachtig? Ook twee mannen die samen dansen is schitterend, zeker als er met liefde en overgave wordt gedanst!”

Niet zoals wij

Terlouw heeft bewondering voor de manier waarop Nussbaum beschrijft waarom diversiteit belangrijk is. In het boek *Hiding from humanities* wijst de Amerikaanse erop dat we geneigd zijn nieuwkomers te demoniseren: ‘*There is an anxious obsession with the normal*’. Terlouw ziet dat ook in Nederland. “Met onze eis van inburgeren zeggen we niet alleen ‘houd je aan onze wetten en leer onze taal’. In feite zeggen we: ‘word zoals wij’. En waarom? Het is toch juist heel interessant dat sommige mensen handen schudden, anderen een buiging maken of een hand op hun hart leggen? In de inburgeringcursussen leer je hoe je een jarige buurvrouw een cadeautje moet geven. Waarom zou een Somaliër, als hij hoort dat zijn buurvrouw jarig is, daar niet volgens zijn eigen ideeën mee om mogen gaan?” De neiging tot conformeren is niet alleen hinderlijk voor minderheden, maar tempert ook de creativiteit en de belangstelling voor andere culturen, zegt Terlouw met Nussbaum.

Heeft u Martha Nussbaum al eens ontmoet?

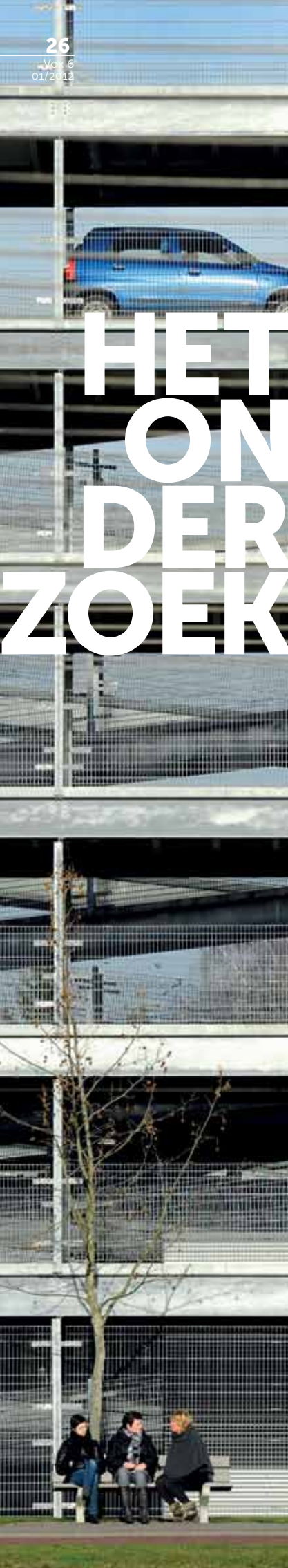
“Nee. Het is niet belangrijk voor me om haar te ontmoeten. Ik vind het voldoende inspirerend om haar werk goed te lezen. Ze heeft zoveel gedachten waarmee ik iets kan, in mijn werk, in mijn privéleven.”

Stel, ze is in Nederland en u komt haar in de wandelgangen tegen. Waar zou u haar mee naartoe nemen?

Terlouw houdt haar hoofd in haar handen, schudt dan haar krullen en zegt: “Ik zou haar Utrecht laten zien. Ik zou met haar door de wijken lopen: Kanaleneiland, Overvecht, de binnenstad. We zouden praten over onze idealen en hoe we die zouden moeten verwezenlijken. Ik zou haar vragen hoe we ervoor kunnen zorgen dat diversiteit niet als bedreiging wordt gezien, maar als bron van inspiratie.”

Al een idee wat haar antwoord zal zijn?

“Ze zal de oplossing waarschijnlijk in het onderwijs zoeken. Daar zie ik ook een kans op verbetering. Daar heb je alle jonge mensen bij elkaar, ze staan nog open voor indrukken. Leer scholieren om diversiteit op waarde te schatten. Laat ze zien hoe saai het is als we allemaal hetzelfde zouden zijn.” *

HET ONDERZOEK

Nooit meer zoeken naar een parkeerplek

Bijna elke stad zit er wel mee: een parkeerprobleem. Karel Martens en Thea van Kemenade werken daarom aan Parkagent, een revolutionair computermodel waarmee gemeenten hun parkeerbeleid kunnen perfectioneren.

Tekst: Roel van der Heijden / Fotografie: Bert Beelen

Karel Martens, universitair docent transportplanning, woont notabene in de wijk Brakkenstein. Daar waar de straten dicht dreigen te slibben met geparkeerde auto's van universiteitsmedewerkers. De gratis parkeerplekken in de wijk vormen blijkbaar een te aantrekkelijk alternatief voor het betaald parkeren op de campus. Je kunt denken: leg zoveel parkeerplaatsen aan dat iedereen altijd kan parkeren en maak dat bovendien gratis. Probleem opgelost.

Maar de werkelijkheid is genuanceerder. Meer parkeerplekken betekent ook grote investeringen. Eén ondergrondse plek kost doorgaans 40.000 euro en Martens denkt dat een universiteit op zijn minst terughoudend zou moeten zijn met het uitgeven van veel geld aan zoiets. Zeker als niet duidelijk is of de plekken wel echt gebruikt gaan worden.

Bovendien vermoedt Martens dat je weer een nieuw probleem creëert: 'Gratis parkeren trekt altijd meer auto's aan. Denk je dat de Heyendaalseweg 's ochtends en 's avonds nog veel meer verkeer kan verwerken? Je zult zien dat gratis parkeren de verkeerssituatie verslechtert.'

De oplossing van parkeerproblemen vergt meestal een combinatie van ingrepen. Het aanleggen van voldoende plaatsen is er één van. Maar vervolgens is het ook een kwestie van het goed afstemmen van tarieven en zorgen dat op precies de juiste plekken parkeergelegenheden zijn.

Het lastige is dat de belangen van de betrokken partijen urgent zijn en het budget meestal

beperkt is. 'Maar misschien nog wel het moeilijkst bij dit soort vraagstukken zijn de emoties van mensen', denkt Martens. 'Iedereen ziet vooral zijn eigen recht op een parkeerplek.'

Digitaal parkeren

Aan computerprogramma's die dergelijke parkeervraagstukken kunnen 'optimaliseren' wordt al zo'n twintig jaar gewerkt. Dat gaat zo: de expert heeft een model van de stad op zijn computer, bestaande uit de belangrijke zones (in Nijmegen bijvoorbeeld Dukenburg, Campus Heyendaal en het stadscentrum). Verder beschikt hij over informatie van verkeersstromen tussen die gebieden. Met een simulatie kan het programma berekenen wat die verkeersstromen doen met het aantal vrije parkeerplekken in de gebieden. Zo weet hij hoeveel plekken er waar nodig zijn.

Maar dat kan veel beter, dacht Martens. Hij begon in 2000 als postdoc aan de Universiteit van Tel Aviv en kwam in aanraking met Itzhak Benenson. Die ontwikkelde een ander veelbelovend parkeermodel op de computer. Als verkeersplanoloog was Martens direct geïnteresseerd. Inmiddels werken de twee al jaren samen aan de ontwikkeling van Parkagent, een model dat fundamenteel anders denkt dan de huidige programma's.

Parkagent is het eerste model dat een natuurgetrouwe plattegrond van de stad gebruikt. In dat stratenplan worden 'digitale bestuurders' gezet die een parkeerplek gaan zoeken. Die zogenoemde *agents* kunnen verschillende eigenschappen krijgen. Martens legt uit:

Thea van Kemenade en Karel Martens

PRECIES DE GOEDE HOEVEELHEID PARKEERPLEKKEN

Parkagent levert naast praktische toepassingen ook nieuwe inzichten op. Verkeerskundigen gingen er bijvoorbeeld jaren vanuit dat in een stadscentrum een bezettingsgraad van de parkeervakken van 85 procent ideaal was. De parkeervakken zijn dan rendabel en het zoeken van de verkeersvondt binnen afzienbare tijd een plek. Dat is belangrijk, want te veel 'zoekverkeer' zorgt voor opstoppingen. Parkagent voorspelt echter dat het zoekverkeer ook nog binnen de perken blijft met een bezettingsgraad van ruim 90 procent. Dit betekent concreet dat stedenbouwkundigen minder parkeerplekken hoeven in te tekenen. Goed nieuws voor exploitanten, maar een boodschap die misschien minder goed valt bij de automobilisten die juist een plek zoekt in het stadscentrum.

hier als communicatiegereedschap kan dienen. Als de bewoners of gemeente beide een voorstel doen dan kunnen die gewoon in de computer ingevoerd worden. Parkagent berekent de gevolgen van die beslissingen. Een verhitte parkeerdiscussie wordt op die manier veel rationeler gevoerd.' *

'We maken bijvoorbeeld onderscheid tussen het parkeergedrag van bewoners (dichtbij en goedkoop parkeren), winkelend publiek (betaald parkeren geen probleem, mits gemakkelijk bereikbaar) en werknemers (bereid om iets verder weg, maar goedkoop te parkeren).'

De simulatie begint en als deze agents geparkeerd hebben in het model, is precies duidelijk waar de knelpunten zitten. 'Deze *agent-based*-aanpak stelt ons in staat te berekenen wat een enkele ingreep in de stad teweegbrengt', zegt Martens. 'Wat gebeurt er als we daar een parkeergarage bouwen? Of als we hier een eenrichtingsweg van maken? Dat zijn vragen waar oude modellen helemaal geen antwoord op konden geven.'

Mooi dit model, maar werkt het echt? Om dat te testen ging Martens in Tel Aviv de straat op. 'Nou ja, eigenlijk deden studenten dat voor me,' lacht hij. Twee nachten achter elkaar werden in een bepaalde wijk de nummerborden en locaties van geparkeerde voertuigen genoteerd. Door deze gegevens vervolgens te combineren met registratiegegevens van de auto kon de gemiddelde afstand van het geparkeerde voertuig tot het huis bepaald worden. Daarna liet Martens de digitale bewoners van het wijkmodel ook hun auto's parkeren. Wat bleek? De parkeerafstanden uit het computermodel kwam overeen met de resultaten uit het veldwerk. 'Dit experiment moeten we nog een keer overdoen met verschillende soorten gebruikers en bijvoorbeeld parkeergarages, maar met dit experiment bewezen we wel dat het zoekalgoritme in Parkagent werkt,' aldus Martens.

Parkeer-app

Hoewel het model al jaren in ontwikkeling is, wordt het nu tijd om het op de markt te brengen. Daarom is Thea van Kemenade bij het project betrokken. Zij werkt al zo'n twee jaar met Martens aan het uitwerken van een businessplan voor Parkagent. En daarbij helpt de beurs van 25.000 euro van Technologiestichting STW die afgelopen maand aan het project is toegekend. 'Eerst vond het naar de markt brengen van dit project in de marge plaats,' zegt Van Kemenade, 'maar met dit bedrag kan het hard gaan.'

Wat er nu nog ontbreekt aan Parkagent is een gebruikersvriendelijke besturing. De gebruiker moet volledige controle krijgen over het model: straten veranderen, tarieven aanpassen en bijvoorbeeld garages toevoegen.

Van Kemenade denkt dat er genoeg potentiële afnemers zijn: garage-exploitanten, vastgoedontwikkelaars en gemeenten; allemaal kunnen ze veel leren van zo'n model en uiteindelijk ook geld besparen of zelfs verdienen. Nu al wordt samengewerkt met de gemeente Antwerpen om het programma te testen en verder te ontwikkelen. 'Uiteindelijk zal deze stad als een van de eerste de vruchten plukken van Parkagent.'

Tot slot denkt Van Kemenade dat ook de automobilist zelf kan profiteren. 'Ik denk dan aan bijvoorbeeld een applicatie voor de mobiele telefoon waarmee de gebruiker de goedkoopste en dichtstbijzijnde parkeerplek kan vinden.'

Wat Brakkenstein betreft denkt Martens dat een model als Parkagent potten kan breken. 'Discussies omtrent parkeren worden vaak met veel emotie gevoerd en ik denk dat ons model

NIEUWS

Bursalsysteem weer actueel

Er komt een wetwijziging die het bursalsysteem mogelijk zal maken, al is de formulering van de wet nog niet bekend. Het bursalenstelsel houdt in dat promovendi niet langer gezien worden als werknemer, maar als student. Er ligt dan meer nadruk op het opleidingselement en het houdt ook in dat promovendi niet langer in aanmerking komen voor de (secundaire) arbeidsvoorwaarden die een werknemer wel heeft. Dit vindt de OR een kwalijke zaak. Gelukkig is het college van bestuur van de Radboud Universiteit geen voorstander van het bursalenstelsel: in Nijmegen blijven promovendi echte medewerkers!

Fietsenmakers

Exit fietsenmakers van het Erasmusgebouw? De fietsenmakers kregen per mail in de laatste werkweek te horen dat ze voor 23 december de werkplaats moesten ontruimen en per 1 januari thuis moesten

gaan zitten, ondanks de toezegging van het college aan de OR dat de fietsenmakers tot 1 juli 2012 zouden mogen blijven. De fietsenmakers, die formeel onder het UMC St Radboud vallen, dreigen hierdoor tussen wal (universiteit) en schip (UMC) te vallen. Een spoedgesprek met het college vlak voor kerst zette helaas nog geen zoden aan de dijk. Ziekenhuis en universiteit moeten hier uiteindelijk toch uit kunnen komen. De goede wil is er, nu de daden nog.

Hoofdpijnenakkoord VSNU

In december presenteerden de Vereniging van Nederlandse Universiteiten (VSNU) en staatssecretaris Zijlstra het hoofdpijnenakkoord, waarin de prestaties van de universiteiten tot 2015 zijn opgenomen. Het studiesucces moet worden verbeterd, evenals de onderwijskwaliteit. Profilering en differentiatie in het onderwijs moeten toenemen en onderzoeksresultaten moeten beter benut worden ('valorisatie').

De praktische invulling hiervan wordt binnenkort bekend. De onderwijsintensivering in het tweede en derde jaar vormt alvast een eerste stap. De USR en OR hopen met het CvB in gesprek te kunnen treden over volgende maatregelen.

Maatregelen masterfase

Een universitaire opleiding kent een bachelor en een master. Alvorens je aan masteronderwijs of -tentamen mag beginnen, moet je voldoen aan een aantal eisen. De Radboud Universiteit hanteert de strenge knip, waarvan de precieze invulling verschilt per faculteit. Eenmaal ingeschreven voor een master, mag je maximaal één jaar uitlopen, anders volgt de langstudeerboete. Daarnaast ligt er een wetsvoorstel klaar om de basisbeurs in de masterfase af te schaffen en het ov-recht met twee jaar te verkorten. Dit is nog niet aangenomen, maar (toekomstige) masterstudenten, informeer jezelf! Zie watzijndeplannen.info.

INTERVIEW

Elke maand stellen een
OR- en USR-lid zich voor

LUTGARDE

LUTGARDE BUYDENS, OR-LID NAMENS AUB EN HOOGLERAAR / VICE-DECAAN ONDERWIJS OP FNWI

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren?

"Wat ik vooral in mijn OR-jaren geleerd heb, is over de faculteitsgrenzen heen te kijken, dat vond ik een heel verrijkende ervaring. Een investering in het verlagen van die muren, op het gebied van onderwijs en onderzoek, maar ook op persoonlijk vlak, zou van onze universiteit een nog betere werk-, studie- en leefplaats maken voor de medewerkers en studenten."

Wie is je grote voorbeeld? "Florence Nightingale. Zij was een zeer gedreven vrouw, maar ook wetenschapper. Ze is de eerste geweest is die de statistische analyse van gegevens toepaste in de gezondheidszorg. Ze werd als eerste vrouw lid van de *Royal society of Statistics*. Zij was een feministe zoals ik er ook een zou willen zijn: niet met woorden maar met daden."

Wat vind jij het belangrijkste punt uit het hoofdpijnenakkoord? "Het feit dat studiesucces nu echt prioritair wordt. Nóg belangrijker vind ik de randvoorwaarden die daarbij geformuleerd zijn: de verbetering van het rendement mag niet ten koste gaan van de kwaliteit en het eindniveau van de opleidingen. Daarnaast moet er voldoende aandacht blijven voor persoonlijke en academische vorming."

Waarom ga je de OR nu verlaten? "Sinds 1 januari ben ik vice-decaan bij FNWI. Het is voor mij onmogelijk om mij dan nog ten volle in te zetten voor de OR. Het is zeker niet zonder pijn in het hart dat ik afscheid neem en ik wens de OR dan ook heel veel succes verder."

TIJKE

TIJKE EIJKEMANS, USR-LID VOOR SIAM EN VIJFDEJAARS POLITICOLOGIE

Waarom ben je in de USR gegaan? "Ik hecht grote waarde aan een kwalitatieve en motiverende academische gemeenschap in Nijmegen. Deze beschouw ik niet alleen als studieomgeving, maar ook als leefomgeving waar het studentenleven onderdeel van uit kan maken. Tijdens mijn studie en een bestuursjaar kwam ik

situaties tegen, die in mijn ogen anders zouden moeten.

Via de USR hoop ik de werkelijkheid dichterbij mijn idealen te brengen."

Wat is je grootste ergernis op deze universiteit? "Verschooning: verplichte werkgroepen en maatregelen als BSA en harde knip beperken de keuzevrijheid van de student. Naar mijn mening zouden studenten aan de universiteit in vrijheid hun studierocade vorm moeten kunnen geven. Keuzes moeten hierin leidend zijn, niet regels. Dit betekent niet dat er geen eisen aan studenten gesteld kunnen worden. Ik geloof dat een student aan de universiteit in staat is eigen verantwoordelijkheid te nemen en dat de student hier dan ook op gewezen mag worden. Zo kunnen er bijvoorbeeld wel eisen gesteld worden aan studenten die extreem lang over hun studie doen (zonder speciale reden), maar dat betekent niet dat de regels direct op elke student toegepast moeten worden."

Wat vind jij het belangrijkste punt uit het hoofdpijnenakkoord? "Het streven naar kwaliteit en intensivering van het onderwijs. Zolang dit daadwerkelijk gebeurt en de toegankelijkheid van het onderwijs en de keuzevrijheid van de student niet aantast."

Wanneer ga je tevreden slapen? "Wanneer ik na een dag hard werken resultaat boek."

Hoort Roos Vonk in de mediatop?

HET VIEL WEL OP: ROOS VONK, VAAK PROMINENT AANWEZIG IN **DE MEDIATOP**, ONTBRAK DIT JAAR. COLLEGEVOORZITTER ROELOF DE WIJKERSLOOTH MAAKTE ER TIJDENS DE NIEUWJAARS-REDE GEEN WOORD AAN VUIL. MAAR WAAROM NIET?

Tekst: Martine Zuidweg / Foto: Dick van Aalst

Esther-Mirjam Sent was er helemaal vanuit gegaan dat Roos Vonk dit jaar de Frans Duynsteebokaal zou winnen, de prijs voor de winnaar van de Mediatop van de Radboud Universiteit. Economiehoogleraar Sent, nu voor de derde achtereenvolgende keer winnaar van de bokaal, kon 2 januari niet aanwezig zijn bij de uitreiking, omdat ze op wintersport was. Op de Oostenrijkse hellingen kwam Sent er pas achter dat zij de bokaal had gewonnen. "Ik was echt verrast."

Hoogleraar sociale psychologie Roos Vonk is afgelopen november door het college van bestuur berispt omdat ze onzorgvuldig heeft gehandeld in een onderzoek dat ze met 'fraudeprofessor' Diederik Stapel deed naar de effecten van vlees. In voorgaande jaren deed Vonk het goed in de Mediatop, een ranglijst van wetenschappers die het afgelopen jaar de meeste media-aandacht hebben gekregen. Vorig jaar stond ze nog op de vijfde plek, in 2007 nummer twee. Dat Sent dit jaar Vonk op nummer één verwachtte, is niet zo vreemd. Nog vóór alle commotie rondom de fraude van Diederik Stapel, trok Vonk al veel aandacht met haar nieuwe en goed ontvangen boek *Menselijke gebreken voor gevorderden*.

Opmerkelijk

Diederik Stapel ontbrak dit jaar in de Mediatop van de Tilburgse universiteit. Begrijpelijk, vindt politiek geograf Henk van Houtum, ook vaak prominent aanwezig in de Nijmeegse Mediatop. "Bij Stapel is de diskwalificatie nog verklaarbaar, want daar is fraude in het spel. Vonk ging wellicht te gretig en onzorgvuldig mee in het Stapelonderzoek, maar ze pleegde geen fraude. Daarom is het ontbreken van haar naam in de top heel opmerkelijk."

Verschillende Nijmeegse studenten vonden dat ook en begonnen niet snel na de bekendmaking van de top te twitteren over de uitslag. "Als je zo'n bokaal in het leven roept, bestaat altijd de kans dat mensen op een andere manier in het nieuws komen dan jij wilt. Daar had de universiteit rekening mee moeten houden," vindt rechtenstudent Henk Strikkers.

Van Houtum: "Een mediaranking met een bonus op aantallen gaat impliciet uit van de suggestie dat media-aandacht altijd positief is, maar zo werken de media natuurlijk niet. Dat zou ook onwenselijk zijn in een democratie. Maar als er geselecteerd en gecensu-

Op de voorgrond het beeldje dat de Mediatoppers krijgen.

reerd wordt, moet je de vraag stellen wie er bepaalt wat positieve media-aandacht is en op welke gronden dat wordt gebaseerd. En wat in dat geval de betekenis is van de uiteindelijke mediaranking."

Sent vermoedt dat het onderdeel van de berisping is geweest dat Vonk niet mocht meedingen in de mediatop. "Maar als ik collegevoorzitter was, had ik er wel wat over gezegd tijdens de nieuwsjaarsrede. Dat ze zomaar helemaal ontbrak, kan natuurlijk niet."

Tapijt

Hoogleraar filosofie René ten Bos ziet het wel vaker: weeffouten in de wetenschap die onder het tapijt worden geschoven. Hij ergert zich regelmatig aan mensen die net doen of er één vlekje is en de rest een bolwerk van integriteit. "Dat is natuurlijk niet zo. Wetenschap is mensenwerk."

De Frans Duynsteebokaal draagt er volgens hem toe bij dat wetenschappers de media gaan opzoeken. En in de media kom je niet met gortdroge wetenschappelijke resultaten. Daar kom je alleen met een doorbraak. "Zo werk je juist onzorgvuldigheid in de hand." Als het aan Ten Bos lag, zou de bokaal in een ondergrondse opslagruimte verdwijnen. "Ik vind dat die prijs afgeschaft moet worden. We zijn wetenschappers. Wij zijn hier niet bezig met een sportwedstrijd."

DE KWESTIE

"De boontjes zijn van plastic" en "hoezo krijg ik altijd zo weinig frietjes?" Studenten klagen graag over de Rafter. En nu worden de maaltijden nog duurder ook! Hoe zit het met die prijs-kwaliteitverhouding? Student en Vox-medewerker Joep Sistermanns testte het eten, samen met culinair recensenten Jean-Paul Bunschoten en Pieter de Leeuw van *De Gelderlander*. "Leuk, zo'n maïskolf. Er zit zelfs boter op."

Tekst: Joep Sistermanns / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

EEN 6,29 VOOR

Culinair recensenten testen lamsburger en vlaflip

Statige mannen verwachtte ik. Statische, strenge mannen, al dan niet met een Bourgondische buik en een brilletje vóór op hun neus. In mijn fantasie zien culinaire recensenten er zo uit en vandaag heb ik met twee van hen een afspraak. Ik ga eten met Pieter de Leeuw, journalist van *De Gelderlander*, en Jean-Paul Bunschoten, hoofd opleidingen aan de Cas Spijkers Academie. Zij zijn verantwoordelijk voor de gevreesde krantenrubriek *Over de tong*, waarin de betere restaurants in de regio beoordeeld worden. Zo aten ze onlangs in Kromhout, een toprestaurant in Andelst. Drie gangen, inclusief drank voor 127 euro. Op het menu stonden hoogstandjes als "een bitterbal van makreel met saffraanmayonaise" en "krokant gebakken zwezerik met meiknol." Gemiddeld eindcijfer: 8,69. Ik ben benieuwd of de heren vandaag ook

zo positief zullen zijn. Ik nodig ze uit in de Rafter, het universiteitsrestaurant waarover met name studenten veel klagen.

De reputatie

Dat studenten mopperen op het eten in de Rafter, lijkt van alle tijden. Het hoort erbij. Zo zeggen ook bijna alle Nederlanders dat ze Heineken niet lekker vinden en de *Godfather* fantasisch. Wat is er mis met de Rafter? De boontjes zijn van plastic, alles smaakt hetzelfde, de spaghetti bolognese ruikt vreemd en *hoezo krijg ik altijd zo veel groente en zo weinig frietjes?* Niet alleen studenten hebben hun oordeel snel klaar over het kantinevoedsel. In de introductievideo die eerstejaars geschiedenisstudenten in 2008 te zien kregen, werd aan alle professoren gevraagd wat ze het lekkerst vonden in de Rafter. Alle antwoorden waren hetzelfde. "Het

R DE REFTER

broodje kroket”, zei men zo beleefd mogelijk.

De prijsverhogingen van de laatste jaren hebben niet bijgedragen aan de reputatie van het universiteitsrestaurant. Langstudeerders weten nog dat zij “vroeger” maar drie of vier euro betaalden voor een warme maaltijd. Sinds 1 januari moeten we maar liefst vijf euro neertellen. Het Facilitair Bedrijf zegt hier weinig aan te kunnen doen. De dienst verliest haar subsidie en moet het in 2012 met 566.000 euro minder doen. De komende jaren moet er van het college van bestuur 1,7 miljoen worden bezuinigd. Gevolg: prijsverhogingen, het einde van de studentenkorting en sluiting van de kantine van tandheelkunde.

De voorbereiding

Stipt om zes uur melden Jean-Paul Bunschoten en Pieter de Leeuw zich, zoals afgesproken. De

eerste heeft grijs haar en is kort van stuk. Hij heeft een spits gezicht en draagt inderdaad een bril, maar zijn Haagse hartelijkheid maakt hem verre van statig: “Zullen we tutoyeren?” Pieter is groot, heeft de “bourgondische buik” en een kalend hoofd. Hoewel de heren niet aan hun uiterlijk herkenbaar zijn als gevreesde critici, blijkt hun professionaliteit onmiskenbaar uit alles wat ze doen en zeggen. Nog voordat we de Rafter binnen zijn, wordt het eerste commentaar geleverd. “De afzuiging hier is niet best”, aldus Jean-Paul. “Ruik je dat? Dat is de geur van de keuken, van frituurolie. Terwijl je gelokt hoort te worden door de geur van de eetzaal. Jammer.”

Eenmaal in de kantine zijn de heren vooral onder de indruk van de grootte. Verwonderd vragen ze naar de capaciteit van de Rafter, wanneer het er druk is en of je dan lang in de rij

moet staan voor je eten. “*Achthonderd couverts, Jean-Paul*”, verbaast Pieter zich. “Da”s veel! En dan kan die zijzaal daarachter ook nog eens open als het echt druk is!”

“Dat maakt mij niets uit”, luidt het bruuske antwoord. “Als de kwaliteit maar goed is.”

Even later staan we voor de welbekende vitrinekast, waarin de drie gerechten van vandaag zijn uitgesteld. Zoals honderden studenten en medewerkers dat dagelijks doen, maken ook de twee specialisten hier hun keuze. Jean-Paul gaat voor *Menu 1*, de biologische lamsburger met tomaten-dragondip, courgettes en aardappelpuree. Ik ben blij met zijn keuze; ik vraag me namelijk al tijden af of de courgettecreatie hoort te smaken zoals hij doet. Pieter kiest *Menu 2*, de chili con carne met aardappelpuree, cajunkruiden en een zoete maïskolf met boter. Jean-Paul maakt nog een opmerking over het

marketingplan van de Rafter – “Iedereen die hier eet, staat een minuut bij die vitrine! Daar moet je reclame inzetten, man!” – en we vervolgen onze weg naar het buffet.

De buffetronde

Het buffettrondje levert veel negatieve kritiek op. Jean-Paul maakt zich vooral druk over de “groene uitstraling” van de Rafter, of liever gezegd: het gebrek daaraan. “In 2015 moet elke restauratieve dienst 75 procent groen bereik hebben, verantwoord zijn. Wat me opvalt, is dat de Rafter geen goed gevoel geeft. Je komt hier eerst langs de kroketten en de frikadellen als je gaat lunchen.” Hij wijst naar de koelkasten: “En waarom staan de flesjes cola op ooghoogte? Ik krijg niet het idee dat ik hier gezond kan eten. Er is gelukkig wel een vegetarische keuze. Dat is netjes.” Pieter probeert die positieve insteek vast te houden. De presentatie mag dan niet groen zijn, maar er is wel veel te kiezen. “Toen ik zelf studeerde, had je gevulde koeken, Marsen en soep. Hier bieden ze veel meer aan.”

Dan de saladebar. De kommetjes blijken nog een beetje nat te zijn van de afwas. Een minpuntje. Helaas blijft het daar niet bij. Als Jean-Paul zijn collega een schaalje aanreikt, blijkt dit niet schoon. “Alsjeblieft Pieter, die mag jij”.

Pieter (verongelijkt): “Maar daar zit al wat in!”

Jean-Paul (lachend): “Ach, dan heb jij al wat, da’s toch fijn.”

De critici maken constant grappen over de Rafter, maar de serieuze ondertoon ontbreekt nooit. “Ik zie hier nergens azijn en olie voor bij je salade, alles is op mayonaisebasis. Ik zeg het nog maar eens: ik mis de groene, gezonde en verantwoorde uitstraling.”

Als laatst kiezen de heren een toetje. Wanneer Jean-Paul de glazen met room en aardbeien ziet, weet hij even niet waar hij het moet zoeken. “AARDBEITJES? Het is HALF DECEMBER!” Pieter probeert de boel te sussen: “Dat is psychologisch, voor die arme studenten. Het is kerst, het zijn donkere dagen. En dan zo’n zomers bakje aardbeien...” Jean-Paul wil er niets van horen. “Psychologisch? Kijk lekker een filmpie! Dit kán gewoon niet. In maart ga je toch ook geen platvis serveren? We hebben zat ander fruit voorhanden dat in deze tijd van jaar past. Appels, peren, doe daar iets mee.”

Het diner

Om kwart voor zeven nemen we dan eindelijk plaats aan één van de lange grijze tafels. Jean-Paul start met een “heldere groentebouillon”. “Is dit heldere groentebouillon? Dan mag jij mij vertellen wat er helder aan is.” Pieter eet een salade als voorgerecht. Daar zijn de meningen over verdeeld.

Pieter: “Een lekkere excuussalade. Als je dit als student eet, heb je het gevoel dat je iets gezonds hebt gegeten. Prima.”

Jean-Paul: “Je bent gewoon soepgroente aan

het eten nu! Het is jammer dat ik mijn soep al op heb, anders konden we het vergelijken.”

Pieter: “Dat is suggestief, JP. Suggestief! Daarvoor zitten we hier niet.”

Met de hoofdgerechten blijkt niet veel mis. Tegen de professionele verwachtingen in, is en blijft het eten goed op temperatuur. Bij de lamsburger is duidelijk te proeven dat het lam is, er zit niet voor een kwart ander vlees in. Maar het is wel een stuiterbal. “Er mag wat meer liefde in”, aldus Jean-Paul. “Meer brood erin, melk, paneermeel. Lekker sudderballetjes zeg maar, zoals bij je moeder thuis.” Zelfs de courgettes vinden gretig aftrek. “Lekker. Wat knapperiger zou wel kunnen. Maar ja, 800 man”, zegt hij met het oog op de capaciteit van de Rafter. Jean-Paul breekt een paar aardappelwedges, kijkt en ruikt even en eet ze dan pas op. “Niks mis mee.” Pieter knabbelt intussen tevreden aan zijn maïskolf. “Hoe is jouw vlees?”, vraag ik. “Mexicaans tacovlees, hè. Niets mis mee, maar er zijn veel kruiden doorheen gejaast. Dat is sowieso het geval hier, de gerechten zijn hoog op smaak”, aldus Pieter. “Zo’n maïskolf is dan weer erg leuk. Zie ik graag. Er zit zelfs boter op, goed. En deze aardappelpuree is vers, dat proef je. Het is geen poeder.”

Aan de toetjes maken de recensenten niet veel woorden vuil. Een vlaflip is een vlaflip volgens Jean-Paul. En de Rafter mag de plank dan mislaan met een aardbeiencoupe in de winter, het smaakt prima.

JEAN-PAUL BREEKT EEN PAAR AARDAPPELWEDGES, KIJKT EN RUIKT EVEN EN EET ZE DAN PAS OP. "NIKS MIS MEE."

Een eindoordeel

Na het eten bekijken we de bon. In totaal hebben we voor 26,50 gegeten. Dat is 13,25 euro de man voor een volledige maaltijd inclusief wijn. De gerechten zijn van voldoende kwaliteit, met hier en daar uitschieters naar beide kanten. Met de hoeveelheden zit het ook goed. Voor vijf euro krijg je zo'n 150 gram vlees. Toch zijn nuances op zijn plaats. Het aanbod kan veel "groener" en voor een studentenrestaurant vinden Jean-Paul Bunschoten en Pieter de Leeuw de Refter niet goedkoop. Ze spreken van "het Center Parcs-effect": het is eigenlijk te duur, maar dat maakt niet uit aangezien de klanten toch nergens anders heen kunnen gaan. En zoals het "mannen op leeftijd" betaamt, discussiëren ze over de prijzen in de guldentijd. "Vroeger had je niet veel te kiezen, maar betaalde je wel vier, vijf gulden voor iets vergelijkbaars", stelt Pieter. Opvallend genoeg vindt Jean-Paul

dit keer dat Pieter niet moet zeuren. Wel met je tijd meegaan...

Pieters "luxe salade" van 1,65 euro leidt tot verontwaardiging. "Moet de universiteit bezuinigen? Nou, dat gaat zo wel lukken. Ze vragen 1,65 euro voor die bakjes rauwkost, tegen een inkoopprijs van 25 cent! Sterker nog: de soep is hier goedkoper!"

Al met al komen de recensenten voor de Refter uit op een gemiddeld cijfer van 6,29. Ja, dat is meer dan een voldoende. Onverwacht? Misschien. De Refter kookt niet tegen een ster aan en heeft die ambitie ook niet. Ja, je betaalt er vrij veel voor de maaltijden. Ja, sommige dingen zijn er beter dan de andere. Maar het eten is er niet vies of slecht. Mensen die dat wel zeggen, zou je eens moeten vragen of ze de *Godfather* leuk vinden en of ze een hekel hebben aan Heinekenbier. ★

PRIJSSTIJGINGEN IN DE REFTER

Naar aanleiding van de kabinets-bezuinigingen heeft het college van bestuur (CvB) van de Radboud Universiteit besloten dat het facilitair bedrijf geen subsidie meer krijgt. Door het wegvallen van de subsidie, die onder meer werd gebruikt om de Reftermaaltijden zo goedkoop mogelijk te kunnen aanbieden, zal het facilitair bedrijf 1,7 miljoen moet bezuinigen. 566.000 euro over 2012 en 1.133.000 over 2013. "Dat kan enkel met maatregelen die verre van leuk zijn", aldus Gusta Cirkel, hoofd van het Facilitair Bedrijf. "Het CvB wil niet dat de faculteiten moeten inleveren op onderwijs en onderzoek. Daar is veel voor te zeggen: onderwijs en onderzoek zijn natuurlijk heel belangrijk voor een universiteit. De bezuinigingen worden daarom eerst uit de ondersteunende diensten gehaald, zoals de restauratieve diensten." Ondanks de prijsverhogingen, bezuinigingen en verdwijnen subsidies heeft Cirkel een positieve insteek. "We kijken per receptie, promotie en borrel die we organiseren samen met de opdrachtgevers naar wat we kunnen doen om de bezuinigingen zo draaglijk mogelijk te maken. En we houden ook rekening met studenten. We willen iets tegenover de prijsverhogingen zetten: zo biedt de Refter nu een basislunch aan voor 2,95 euro en een luxe lunch voor 4 euro. Van dit soort acties komen er nog veel meer. We proberen iedereen een beetje te helpen. Wij vinden de prijsverhogingen natuurlijk ook niet leuk."

De Refter		
BEOORDELING		
	JP	Pieter
Ambiance	6	7
Menukaart	6	6
Bediening	Nvt	Nvt
Voorgerecht	6	6
Hoofdgerecht	6.5	6
Nagerecht	7	6.5
Prijs/kwaliteit	6	6.5
Gemiddeld	6,25	6,33
Eindcijfer	6,29	

In het boek *Denkruimte* gaan tien medewerkers van de Radboud Universiteit in op de vraag hoe hun ideale universiteit eruit ziet. Redacteuren **Wouter Sanderse** en **Evert van der Zweerde** draaien vast warm in Vox. 'We moeten tijd nemen om na te denken over het wezen van de universiteit.'

Een oproep tot reflectie op universitaire idealen en praktijken

ALS HORZELS

De universiteit staat onder spanning. De druk om in toptijdschriften te publiceren wordt opgevoerd, waardoor sommige wetenschappers de verleiding niet langer kunnen weerstaan om het met de waarheid niet zo nauw te nemen. In onderzoeksaanvragen moet van te voren worden aangegeven wat het onderzoek gaat opleveren. Dat maakt het bijna onmogelijk om nog iets origineels op het spoor te komen. En door bezuinigingen dreigen sommige vakgebieden zoveel studenten kwijt te raken dat ze de studielast maar verlagen. Weg kwaliteit.

Het zijn zomaar drie voorbeelden van een vreemde logica die het afgelopen decennium de universiteit is gaan beheersen. Het is de logica van outputfinanciering, meetbaarheid, *rankings* en impactfactoren, van *efficiency*, op wantrouwen gebaseerde managementmodellen en doorgeschoten marktdenken. Met de evaluatie van de kwaliteit van onderzoek en onderwijs is op zich niets mis. Maar dan wel op een manier die recht doet aan de aard van dat wetenschappelijk onderzoek en onderwijs.

Wat is die 'aard'? Het beantwoorden van die vraag brengt twee risico's met zich mee. Het eerste risico is dat een te nostalgisch of romantisch beeld wordt geschilderd van 'echt' onderzoek of de 'ware' universiteit. Het tweede risico is dat men vervolgens gaat klagen dat 'vroeger alles beter was' als blijkt dat de universitaire realiteit ver achterblijft bij het ideaal. Waarschijnlijk kennen we allemaal collega's die zich mopperend terugtrekken binnen de schijnbaar veilige muren van hun studeerkamer. Ze zijn nog niet vertrokken, maar de universiteit is al lang niet meer 'van

hen'. Het is geen gemakkelijke maar wel een belangrijke opgave om bij de beantwoording van de vraag waar de universiteit voor staat optimistisch te blijven – zonder de realiteit uit het oog te verliezen.

Dagelijkse routine

Bij de beantwoording stuiten we snel op termen als 'verwondering', 'passie', 'creativiteit', 'vrijheid' en 'integriteit'. En in pleidooien voor goed onderwijs zal veel belang aan het 'inspireren' van studenten worden gehecht. De universiteit is een plaats waar onderzoekers, die door het een of het ander zijn gefascineerd, er met elkaar achter willen komen hoe de wereld in elkaar zit en waar bevlogen docenten een bijdrage leveren aan de academische en persoonlijke ontwikkeling van jonge mensen. Zoveel mag duidelijk zijn. Maar wat betekent dit nu *concreet*? Hoeveel vrijheid moeten academici krijgen om hun passie na te streven? Wat mag van een integere onderzoeker of student worden verwacht? Hoe verhoudt de vorming van studenten zich tot de voorbereiding op de arbeidsmarkt?

'Op zich interessante vragen', denkt u wellicht, 'maar wat moet ik ermee? Daar heb ik geen helemaal geen tijd voor!' Natuurlijk, we hebben het allemaal druk, enorm druk. Maar is dat nu juist geen onderdeel van het probleem? Waar hebben we het precies zo druk mee? Hopelijk niet met het indienen van onderzoeksaanvragen die zelden worden toegekend of met het schrijven van artikelen die niemand leest. Vragen over de kwaliteit van onderwijs en onderzoek hoeven en kunnen niet constant op de voorgrond staan, maar van professionals mag wel worden verwacht dat ze met enige regelmaat die dagelijkse routine doorbreken en

OP EEN PAARD

afstand nemen van alle voorgeschreven doelen.

In een tijd waarin iedereen wel een collega kent die gestrest rondloopt of met een burn-out thuiszit, lijkt de uitdaging vooral te zijn om meer 'denkruimte' te creëren om met elkaar na te denken over de vraag waar het in onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening om begonnen is. Als wij, als de professionele deelnemers aan de wetenschappelijke praktijk zelf, die verantwoordelijkheid niet nemen, doet niemand het.

Sterker

nog, er zijn genoeg kapers op de kust, zoals de commercie of de politiek, die de universiteit kapen om er hun eigen doelen mee te bereiken.

Een traag paard

Toegegeven: integriteit, verantwoordelijkheid en inspiratie zijn grote woorden. Hoe kom je erachter wat ze in een universitaire context betekenen? Filosofische theorieën brengen ons niet veel verder. Woordenboek-definities evenmin. Maar de antwoorden liggen gemakkelijker voor het oprapen dan we denken; ze liggen besloten in ons dagelijkse handelen en oordelen. Bijvoorbeeld wanneer studenten een college als 'weinig inspirerend' bestempelen, of wanneer we een over-

haast mediaoptreden van een collega 'onprofessioneel' noemen, dan hebben we blijkbaar een idee over wat je van inspirerende en professionele academici mag verwachten. De betekenissen die we aan zulke begrippen toekennen blijven doorgaans onuitgesproken. In een paradijselijke situatie waarin iedereen het met elkaar eens is, is dat geen probleem. Maar, de meningen zijn verdeeld.

Daarom is het belangrijk om uit te kunnen leggen aan onszelf, aan elkaar en aan anderen waarom we doen wat we doen. Toch vragen we anderen maar zelden naar hun visie, waarschijnlijk omdat we zelf ook niet 'lastig gevallen' willen worden. Dat is jammer. Niet omdat we daarmee de kans mislopen zulke vragen voor eens en altijd te beslechten. Maar wel omdat de voortdurende reflectie op de vraag waaruit de universiteit bestaat nu juist kenmerkend is voor de universiteit. Dat kan op een speciale heidag, in de universitaire media, bij sectievergaderingen en in colleges, maar net zo goed bij de koffieautomaat.

Voor een inspirerende vergelijking kunnen we ter rade gaan bij de Griekse filosoof Socrates (469–399 vC). Hij vertelde eens dat hij op de stad Athene was neergestreken als een horzel op een groot en edel paard dat door zijn logheid echter wel wat traag geworden was en een prikkel nodig had om wakker te blijven. Hij spoorde zijn Atheense medeburgers daarom aan om zelf na te denken over wat goed en rechtvaardig is, in plaats van zich te conformeren aan heersende conventies. Op soortgelijke wijze proberen de auteurs van het boek *Denkruimte* hun collega's tot denken aan te zetten – omdat een 'grote en edele' universiteit dat verdient. *

Wouter Sanderse is promovendus wijsgerige ethiek en secretaris van de Algemene Instellingsgebonden Ethische Commissie (AIEC) van de Radboud Universiteit.

Evert van der Zweerde is hoogleraar Politieke Filosofie, directeur van het Centrum voor Ethiek en voorzitter van de Algemene Instellingsgebonden Ethische Commissie (AIEC) van de Radboud Universiteit.

Sanderse, W. & Zweerde, E. van der (2012). Denkruimte. Reflecties op universitaire idealen en praktijken. Nijmegen: Valkhof pers. (ISBN 9789056253691, 168 blz., €15,95).

Het eerste exemplaar van *Denkruimte* wordt maandag 30 januari uitgereikt aan rector magnificus Bas Kortman, als afsluiting van de Buytendijklezing.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

ANNE LOZEMAN (26), STUDENT
NEDERLANDSE TAAL EN CULTUUR

1. PHILIP HUFF

Niemand in de stad

De Amsterdamse student Philip maakt een zootje van zijn leven. Eigen schuld, of wordt hij belazerd door zijn vrienden? En wat voor vriend is hij zelf eigenlijk?

2. JUAN MARSÉ

De laatste middagen met Teresa

De Spaanse klassieker over de charmante sjacheraar Manolo, die op zoek gaat naar een beter leven in Barcelona, is na bijna vijftig jaar vertaald in het Nederlands.

3. URSULA HEGI

Jongens en vuur

Hegi beschrijft het leven in een Duits dorpje net vóór WO II, waar het nazisme de bewoners in zijn greep krijgt. Ze stelt de vraag hoe sympathieke personen zo'n laaghartig regime kunnen steunen.

DE HOUDBAA VAN VRIEN VADE

Tekst: Anne Lozeman / Foto: Keke Keukelaar

ZIJN DEBUUT *DAGEN VAN GRAS* (2009) WERD GOED ONTVANGEN EN VERFILMD VOOR DE TELEVISIEFILMREEKS *ONE NIGHT STAND*. DE AMSTERDAMSE SCHRIJVER PHILIP HUFF (27) HEEFT NU ZIJN TWEEDE ROMAN KLAAR *NIEMAND IN DE STAD*.

RHEID DEN EN RS

Zo'n tweede boek is wat de ontvangst betreft altijd spannend: lukt het de schrijver om zijn niveau te behouden en aan de verwachtingen die na het debuut zijn gerezen te voldoen? Huff: "Ik heb niet geprobeerd daar op te letten, ik wil gewoon een zo goed mogelijk boek schrijven, het beste dat ik op dit moment kan schrijven. Bij mijn eerste boek zei ik dat ik blij zou zijn met drie recensies, goed of slecht. Dat is nu wel anders."

Niemand in de stad gaat over een groep studenten in Amsterdam. Jonge jongens met verschillende karakters en hun eigen ideeën over het leven, raken met elkaar bevriend en delen vier jaar lang alles met elkaar. Dat kan bijna niet goed gaan. "Je kunt je afvragen, en volgens mij vraagt de hoofdfiguur Philip zich dat ook af, of Matt en Philip echte vrienden zijn. Ik denk het wel. Maar is een echte vriend iemand die op een bepaald moment zegt: 'En nu is het genoeg geweest!', of iemand die jou vrij laat zijn?"

Die vraag wilde je graag bespreken?
 "Dat gebeurt gaandeweg. Ik ga zitten en tikken, vanzelf komen er dan allemaal dingen die ik heb meegemaakt of die in mijn leven spelen gekanteld in het verhaal terug."

Zoals ook de relatie tussen vaders en zonen?
 "Wat mij interesseert, en dat zit in het vorige boek nog meer, is de voorbeeld-functie die een vader voor zijn zoon kan hebben. Maar nu vroeg ik mij af, kan iemand ook een voorbeeld zijn door geen voorbeeld te zijn, door het allemaal verkeerd te doen? Wat als er geen

voorbeeld is, als iemand gewoon geen verantwoordelijkheid wil nemen? Vaders en verwachtingen, maar ook vriendinnetjes en verwachtingen, al die verwachtingen die mensen hebben, dat vind ik interessant."

Zijn dat thema's waar je voorlopig uit kunt putten?
 "Nou ik wil nog een boek schrijven over een jongen van dertig of zo. Een klootzak die gedumpt wordt door zijn vriendin, omdat ik graag een onsympathieker personage wil neerzetten."

Wat hoop je dat het boek gaat doen als het uitkomt?
 "Ik houd zelf onwijs van lezen en ik hoop echt dat er mensen zijn die net zo van mijn boeken kunnen genieten als ik dat van andere boeken kan. Dat een lezer denkt, welk boek vond ik cool en past bij Jantje of Pietje, en dan mijn boek cadeau geeft. En vervolgens zegt: 'Die Jacob vond ik zo'n rare vogel, wat vind jij daarvan?' *"

LUISTEREN

TIMO PISART (23), STUDENT PSYCHOLOGIE, FREELANCE POPJOURNALIST EN GITARIST VAN OIIO

1. BOGAN GHOST, MITTLAND OCH LEO, GANGALAI & GOURABAI, VAKANTIE

27 januari in Extrapool
 Excentriekelingen uit de hele wereld spelen psychedelische orgelexotica, aanstekelijke casiocarnaval en dwarse techno-improvisaties. Een must.

2. BOMBAY SHOW PIG
7 februari in CultuurCafé

Hij is gitarist bij Dazzled Kid, zij is de tofste vrouwelijke drummer van Nederland. Het ene moment speelt duo Bombay Show Pig prettig rammelende indiepop, het volgende staan ze opeens keihard te rocken.

3. PORT OF CALL + BLOEDGRIJS

14 februari in Camelot

Pieter van Vliet, alias Port of Call, speelt rauwe, intense liedjes, die vaak voor vlinders in de buik zorgen – én voor gebroken harten. Valentijns-tip, met als extraatje de romantische oude heren van BloedGrijs.

UITGAAN

MATHIEU JANSSEN (27), STUDENT SOCIOLOGIE EN PROGRAMMA-MAKER BIJ LUX

1. SUMMERPARTY
21 januari in de Onderbroek

Het is lang geleden dat we een echte zomer hadden. Gelukkig mag op 21 januari de zonnebrandcrème eindelijk weer op voor de Summer-

party in de Onderbroek! vrijwillige bijdrage. Vanaf 22:00 uur

2. RATS ON RAFTS + HELTER SKELTER

28 januari in Merleyn
 Een dansbaar dubbelprogramma: eerst zullen de Rotterdamse Rats of Rafts de zaal à la Joy Division opzweepen. Om 23:00 uur staat dj St Paul klaar achter de draaitafels. 8 euro | 5 euro. Vanaf 21:00 uur

3. STUKAFEEST

1 februari in Doornroosje
 Na drie ronden stilzitten in krappe studentenkamers krijgt het publiek de ruimte: in Doornroosje mag gedanst worden, liefst tot je sokken er van gaan stinken! 4,50 euro. Vanaf 23:00 uur

ZIEN

PIETER NABBE, JOURNALIST EN FILMKENNER

1. THE DESCENDANTS
Vanaf 2 februari in LUX

George Clooney als onbeholpen, maar betrokken vader. Hij speelt Matt King, wiens vrouw betrokken raakt bij een ernstig ongeluk. Tijd om de relatie met zijn dochters te herstellen.

2. LE HAVRE

Vanaf 2 februari in LUX
 Schrijver Marcel Marx gooit het roer om en wordt schoenpoetser in Le Havre. Hier maakt hij kennis met een Afrikaanse vluchteling. Mar-cels optimisme is zijn enige wapen in zijn strijd tegen onverschilligheid.

3. SHAME

Vanaf 9 februari in LUX
 Steve McQueens briljante debuut *Hunger* krijgt na drie jaar eindelijk een opvolger. Zijn protagonist is een seks-verslaafde yup in New York, wiens leven verandert met de komst van zijn zuster.

NIEUW GEZICHT

NAAM: JOLANDA ROZEN-BOOM **VRIGGE FUNCTIE:** OFFICE MANAGER BIJ MTSA TECHNOPOWER, DISTRICTSE-CRETARESSSE GROUP4SECURICOR, CURSUSASSISTENT PAOG HEYENDAAL **HUIDIGE FUNCTIE:** SECRETARESSSE DONDERS CENTRE FOR COGNITION **SINDS:** 1 JANUARI 2012

Wat ga je hier doen?

Van alles. Binnen het Donders Instituut zitten drie centres: het *Centre for Cognition*, het *Centre for Neuroscience* en het *Centre for Cognitive Neuroimaging*. Mijn primaire taken liggen bij het Centre for Cognition en directeur Pieter Medendorp. Daarnaast werk ik voor Harold Bekkering, de huidige voorzitter van het gehele Donders Instituut. Dat klinkt ingewikkeld, ja. Ik ga uiteraard de standaard secretaressetaken vervullen voor beide heren. Daarnaast ga ik veel regelen op de afdeling: op het gebied van personeelszaken, huisvesting en nog veel meer. Ik zit hier pas een paar weken, dus ik leer nog elke dag nieuwe dingen bij.

Dat klinkt pittig.

Ik heb eigenlijk nooit standaard secretaressetaken gehad. Dat wil ik ook niet. Ik houd wel van een extra uitdaging. Ik heb veel meer in mijn mars dan het standaard secretaressewerk. Waarom zou je daar geen gebruik van maken? Ik wil geen 'typmiep' zijn.

Hoe bevalt het?

Het werk bij Donders bevalt heel goed, absoluut. Mijn collega's en de mensen om me heen zijn vriendelijk en het werk lijkt me leuk. Ik heb er een heel goed gevoel over. Daar komt bij dat ik hier vroeger altijd met plezier heb gewerkt, toen ik nog als 'cursus-assistent postacademische onderwijs' werkte op het UMC St Radboud. Ik ben niet branchevast, dus ik dacht: waarom niet? Achteraf ben ik blij dat ik deze stap heb gemaakt!

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR **VOX CAMPUS** KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHEIJNT OP 16 FEBRUARI 2011.

ALGEMEEN

www.ru.nl/soeterbeekprogramma

27 JANUARI: Lessons of the Holocaust | Holocaust Memorial Day Lezing door Zygmunt Bauman. Van 20.00 tot 22.00 uur.

www.valkhofpers.nl/denkruimte

30 EN 31 JANUARI: Buytendijklezing + presentatie *Denkruimte*.

Prof. dr. E. Vosselman spreekt de jaarlijkse Buytendijklezing uit, met als werktitel: "De constructie van de transparant presterende wetenschapper en de rol van academische vrijheid." Hij spreekt over hoe het heersende managementdenken een mentaliteit van angsthazerij, narcisme en opportunisme creëert.

Daarna zal het eerste exemplaar van 'Denkruimte. Reflecties op universitaire idealen en praktijken' van onder anderen Wouter Sanderse & Evert van de Zwerde worden aangeboden aan de Rector Magnificus. Het boek verschijnt in opdracht van de ethische commissie (AIEC) van de Radboud Universiteit.

Van 16:00 tot 17:00 in de Aula.

www.villa-lux.nl

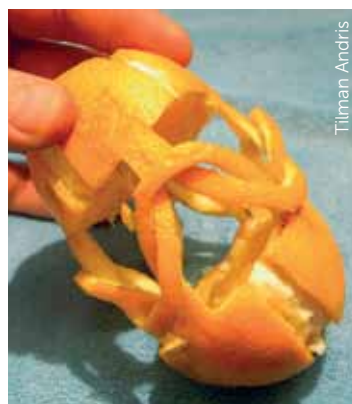
30 JANUARI: Duurzaamheidscafé #1: het Nederlandse klimaatbeleid. Debat. Plaats: Villa Lux Oranjesingel. Om 20.00 uur. Kaarten 5 euro / studenten gratis.

www.ru.nl/Soeterbeekprogramma

13 FEBRUARI: Meester / Gezel. Leraar en leerling samen op het podium | Vera Beths (viool) en studenten. Inleiding door Jean-Pierre Wils. Muziek. Om 20.15 uur in De Vereniging. Kaarten: 15 euro.

www.ru.nl/Soeterbeekprogramma

7 FEBRUARI: Echte Illusies. Filosofie en goochelkunst | Soeterbeek Sneak Revealed. Tilman Andris, filosoof en illusionist, geeft een goochelshow met overdenkingen en praktische demonstraties op het snijvlak van filosofie en bedriegerij. Voorafgaand aan de show gaat Daniël Wigboldus, hoogleraar Psychologie, kort in op de vraag of je eigenlijk wel kunt vertrouwen op wat je waarneemt. 20:00 tot 21:30. Plaats: Collegezalencomplex.

Tilman Andris

www.cmf-nederland.nl

13 FEBRUARI: Christian Medical Fellowship. Thema 'End of life -care'. Wat is je rol als arts in de stervensbegeleiding? Wat zijn je mogelijkheden en verantwoordelijkheden? Spreker huisarts Maarten de Jonge samen met huisarts in opleiding. 19.45 uur. Entree: leden 1 euro, niet-leden 2 euro. Plaats: Studiecentrum Medische Faculteit, lokaal Moeys B (Geert Grooteplein 21).

ADVERTENTIE

The big picture

Ze vertegenwoordigt een nieuwe generatie wetenschappers: ze is de multidisciplinariteit in eigen persoon. Als eerste Nederlandse wetenschapper ontvangt Roshan Cools de Amerikaanse Young Investigator Award van de Cognitive Neuroscience Society. 'She sees the big picture in science', oordelen vakgenoten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Stichting Kamermuziek

14 FEBRUARI: Klassiek op de Campus | Valentijnsconcert. De Nijmeegse Stichting voor Kamermuziek heeft twee veelbelovende jonge muzikanten gestrikt: Vera Kerstens en Jody Vianen. Gratis. Plaats: Studentenkerk.
15 FEBRUARI: FilmFlirt | Les Petits Ruisseaux. Een typisch Franse komedie over twee bejaarde vrienden. 1,50 euro. Plaats: CC3, Collegezalen-Complex.

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

16 FEBRUARI: Comedytrain | René van Meurs & Peter Pannekoek. De medische faculteitsvereniging (MFVN) en Cultuur op de Campus presenteren twee upcoming talenten uit de stal van Comedytrain! Als je over de vloer wilt rollen van het lachen: komen! 19:15 tot 21:15 uur. 3,50 euro. Plaats: Auditorium (Medische Faculteit).

www.ru.nl/studentenkerk

ELKE TWEEDE EN VIERDE DONDERDAG

VAN DE MAAND: Roze Lunch, 12.30-13.30 uur.

ELKE MAANDAG: lunchmeditatie, 12.45-13.15 uur.

ELKE MAANDAG EN WOENSDAG: samen lunchen: vanaf 13.15 uur, na de meditatie of Taizé.

TAIZÉ: 1e woensdag van de maand: 20.00-21.00 uur. 2e/m 5e woensdag van de maand: 12.45 - 13.15 uur.

ELKE WOENSDAG: eerstejaars Nijmegen: van 18.00-21.00 (1x per maand i.s.m. crossroads).

27 JANUARI T/M 29 JANUARI: kloosterweekend in het Clarissenklooster de Bron in Nijmegen.

CROSSROADS: 25 januari en 8 februari van 18.00 tot 21.00.

FILOSOFEREN IN DE HUISKAMER:

9 februari van 19.30-21.30. Thema: "bewust leven"...hoe krijgt duurzaamheid vorm in jouw leven?

KENNISMAKEN MET WERELDGODSDIENSTEN: 9 februari van 19.30-21.30.

INTERRELIGIEUZE DIALOOG: 15 februari van 19.00-20.30.

ELKE ZONDAG VAN 11.00-12.00 UUR:

oecumenische kerkdienst. Elke zondagmiddag om 17.00 uur: Catholic Eucharist in English.

PERSONEEL

Sluiting restaurant Tandheelkunde

Het restaurant Tandheelkunde sluit per 1 februari. Dit is een direct gevolg van de bezuinigingsmaatregelen die het FB moet doorvoeren. Om de sluiting enigszins te compenseren plaatst het FB twee grote automaten bij Tandheelkunde die dagelijks worden gevuld met verse broodjes.

zuivelproducten en fruit. Ook krijgt u vanaf die datum op vertoon van uw personeelspas of studentenkaart 20 procent korting in de Koffiecorner West van het UMC (1e verdieping/ oogheelkunde/KNO).

BENOEMINGEN

PROF. DR. M. HERWEIJER is per 15 september benoemd tot hoogleraar Bestuurskunde.

PROF. DR. R. VAN EE is per 1 november benoemd tot hoogleraar Entrepreneurship and innovation in life sciences.

PROF. DR. P.M. ACHE is per 1 januari benoemd tot hoogleraar Planologie.

MEVROUW DR. B. FRANKE is per 1 januari benoemd tot hoogleraar Moleculaire Psychiatrie.

OPROEP

Boeken

Na het overlijden van mijn vader, die medische boeken verzamelde, heb ik deze boeken in huis. De wens van mijn vader was dat na zijn overlijden deze boeken naar medisch studenten zouden gaan. Heeft u interesse in deze boeken, mail mij dan, zodat ik u de lijst met titels kan toezenden.
Annie Sars-van Rooij
joannasars@hetnet.nl

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op:
www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- Medewerker crediteuren-administratie (1,0 fte), interne vacature
Dienst Control, Informatie en Financiën - afdeling CFA
- Medewerker Bureau Onderwijs (0,6 fte), interne vacature
Faculteit der Rechtsgeleerdheid

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

PROMOTIES & ORATIES

9 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie mevrouw drs. N.E. Jansen e/v Frazer op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Organ donor shortage in the Netherlands; Definition of the potential donor pool and the role of family refusal.'

10 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie de heer drs. F.J. Visser op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Spirometry in patients with COPD: focus on expiratory and inspiratory parameters.'

10 FEBRUARI, 12.30 UUR: promotie mevrouw drs. M.W.J. Versleijen op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Complications of total parenteral nutrition: focus on fats and fistulae.'

10 FEBRUARI, 15.45 UUR: oratie mevrouw prof. dr. M.E.J.L. Hulscher hoogleraar aan de Radboud Universiteit Nijmegen/Faculteit der Medische Wetenschappen leeropdracht: Kwaliteit van Zorg voor infectie- en ontstekingsziekten. 'Reculer pour mieux sauter.'

13 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie de heer drs. A.J. Pieterse op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Referral and indication for occupational therapy, physical therapy and speech-language therapy for persons with neuromuscular diseases.'

13 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. A.R. de Heer op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Hereditary hearing impairment: Clinical and genetic aspects of DFNA2, DFNA8/12, DFNA15, DFNA20/26, DFNB7/11 and Nathalie syndrome.'

13 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie de heer ir. S.M. Heinhuis op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Interleukin-32. A proinflammatory cytokine in rheumatoid arthritis. Intracellular and extracellular functions of interleukin-32; member of a new class of proinflammatory mediators (dualkines).'

14 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie de heer drs. A.J. Eggink op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Fetal therapy for spina bifida in sheep model using tissue engineering.'

14 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie mevrouw drs. E. Paap op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Breast cancer screening effectiveness and the case-referent design: a well matched pair.'

16 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie de heer J. Oosterhof op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Transcutaneous Electrical Nerve Stimulation (TENS) in the treatment of patients with chronic pain.'

17 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie mevrouw drs. M.M.J.G. Heessels op het gebied van de Religiewetenschappen. 'Bringing home the dead. Ritualizing cremation in the Netherlands.'

17 FEBRUARI, 12.30 UUR: promotie mevrouw drs. L.F.M. van der Zanden op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'Aetiology of Hypospadias: from genes to environment and back.'

20 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie mevrouw K.R. Segaert op het gebied van de Sociale Wetenschappen. 'Structuring language. Contributions to the neurocognition of syntax.'

PROMOTIE 28 FEBRUARI OM 15.30 UUR. MW DRS. J.M. KEßLER 'PRINCESSE DER REDERIJKERS. HET OEUVRE VAN ANNA BIJNS: ARGUMENTATIEANALYSE – STRUCTUURANALYSE – BEELDVOORMING.'

Waarop ben je gepromoveerd?

Op de Antwerpse dichteres Anna Bijns (1493-1575), bekend van haar felle gedichten over Martin Luther. De overtuigingskracht van haar werk is nooit onderzocht. Ik heb vijf refreinen geanalyseerd volgens de moderne argumentatietheorie en vervolgens gekeken hoe ze geordend zijn in de dichtbundels en wat dat met de lezer doet.

En?

Ze heeft het ongelooflijk slim opgebouwd. Je ziet hoe de strik om Luthers nek steeds strakker wordt en uiteindelijk móet je het met haar eens zijn: Luther deugt niet. Ik reik hiermee een nieuwe visie aan op Rederijkers-teksten, namelijk vanuit hun functie in het publieke debat. Het zijn naast literaire gedichten ook opiniestukken.

Tijd voor iets anders nu?

Ja! Ik blijf college geven en onderzoek doen bij Duits. Anna Bijns blijft wel altijd aanwezig, maar het is ook leuk en uitdagend om aan iets minder vertrouws te beginnen.

21 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie de heer I.A. Kimirei op het gebied van de Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica. 'Importance of mangroves and seagrass beds as nurseries for coral reef fishes in Tanzania.'

21 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie mevrouw ir. C.M. Huijbers op het gebied van de Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica. 'Fishes on the move. Sensory modalities and movement behavior in a tropical seascape.'

22 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie de heer mr. M.H.E. Rongen op het wetenschapsgebied van de Rechtsgeleerdheid. 'Cessie.'

23 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie mevrouw M.E. Garcia Gonzalez op het gebied van de Medische Wetenschappen. 'In search of good motherhood. How prenatal screening shapes women's views on their moral duties to their family.'

24 FEBRUARI, 10.30 UUR: promotie mevrouw drs. J. Wojtkowiak op het gebied van de Religiewetenschappen. 'I'm dead, therefore I am' The postself and notions of immortality in contemporary Dutch society.'

24 FEBRUARI, 15.00 UUR: afscheidscollege de heer prof. dr. A.F.M. van Knippenberg, hoogleraar Gedragsregulatie aan de Radboud Universiteit Nijmegen / Faculteit der Sociale Wetenschappen. 'Gedrag.'

27 FEBRUARI, OM 10.30 UUR: promotie mevrouw drs. M.S. van Bakel op het wetenschapsgebied van de Letteren. 'In touch with the Dutch. A longitudinal study of the impact of a local host on the success of the expatriate assignment.'

28 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. I. Shiripinda op het gebied van de Sociale Wetenschappen. 'Sex, HIV and Aids. Practices and ideas of Zimbabwean women on sexuality and prevention of infection.'

29 FEBRUARI, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. E.J.M. Hanssen op het wetenschapsgebied van de Letteren. 'Linking elements in compounds: Regional variation in speech production and perception.'

29 FEBRUARI, 15.30 UUR: promotie mevrouw drs. A.J.W.M. Janssen op het wetenschapsgebied van de Medische Wetenschappen. 'Longitudinal motor performance in very preterm infants.'

ADVERTENTIE

Spaans voor beginners en gevorderden door moedertaaldocent.

Ervaren docent geeft interactieve lessen op alle niveaus, dicht bij de universiteit. Ook privé- en bedrijfs-cursussen mogelijk.
www.martabela.nl
06-25201768

BLIND DATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Dick van Aalst

Deze maand viert Leon Wecke, als docent verbonden aan het Centrum voor Internationaal Conflict-Analyse & Management (CICAM), zijn tachtigste verjaardag. Hij is de oudste, nog werkzame onderzoeker aan de Radboud Universiteit. Laura Berger (25) is promovenda bij managementwetenschappen. Zij behoort tot de jongste generatie. Vox nodigde de oude rot en het groentje uit voor een 'blind date'.

Laura, vind jij dat onderzoekers moeten vertrekken zodra ze de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt?

Laura: "Ik heb respect voor wetenschappers die zoveel passie hebben voor hun vak dat ze doorgaan na hun pensioen. Ik hoop dat ik later ook zo word. Maar ik vind ook dat 'oudere' onderzoekers op een ge-

ven moment plaats moeten maken voor 'de jeugd'. Ik begrijp dat u deze maand tachtig wordt, meneer Wecke?" **Leon:** "Dat is wel de verwachting, ja." **Laura:** "Hebt u dan inmiddels niet voldoende kans gehad om onderzoek te doen en kennis door te geven?" **Leon:** "Natuurlijk. Maar ik zit niemand in de weg. Sinds mijn 65e word ik niet meer betaald. En ik probeer me wat terughoudend op te stellen. Maar stoppen is kapitaalvernietiging. Zo lang je studenten en de faculteit het op prijs stellen, het thuisfront het gedooft en je er geestelijk en lichamelijk toe in staat bent, moet je vooral doorgaan."

Zien jullie verschillen tussen jullie generaties, in de manier waarop jullie onderzoek doen?

Laura: "Ik denk dat er vroeger meer kwantitatief onderzoek werd gedaan en nu steeds meer kwalitatief." **Leon:**

"Dat klopt, vroeger werd er meer gegeneraliseerd. Ik denk dat de maatschappelijke relevantie van onderzoek vroeger belangrijker werd gevonden." **Laura:** "Dat betwijfel ik. Mijn generatie vindt dat evengoed belangrijk." **Leon:** "Toch is er in dat opzicht veel veranderd. Toen ik op de universiteit kwam was het nog een echte universiteit. Nu is het een soort bedrijfsschool. Studenten moeten zo snel mogelijk afstuderen. Er is te weinig tijd om de blik wat te verbreden." **Laura:** "Promovendi moeten ook in vier jaar klaar zijn. Terwijl je er vroeger een eeuwigheid over mocht doen. Hoe lang hebt u over uw promotie gedaan?" **Leon:** "Ik moet nog promoveren. Het liep twee keer mis. Ik heb dat promoveren ook nooit erg relevant gevonden. In mijn tijd speelden er belangrijker zaken: we maakten deel uit van een revolutionair en democratisch

gebeuren. Maar terug naar de verschillen: wij werden vroeger veel minder gestuurd door het bedrijfsleven." **Laura:** "Ik denk dat interactie tussen universiteit en bedrijfsleven helemaal niet onwenselijk is. Fundamenteel onderzoek is belangrijk, maar toegepast onderzoek ook."

Leon: "Maar wie betaalt, die bepaalt." **Laura:** "En ik denk dat de jonge generatie onderzoekers daarop uiterst kritisch is. Denkt u dat ik een slechtere wetenschapper word dan u vanwege de tijd waarin ik word opgeleid?" **Leon:** "Je kunt een voortreffelijke wetenschapper worden, maar of je ook een voortreffelijke academicus kunt worden in deze tijd? Met de huidige ontwikkelingen loop je het risico dat je studenten beperkt in hun visie op de maatschappij. Want een visie ontwikkelen kost tijd en op tijd staat tegenwoordig een boete."